

ELS PASTORETS DE GIRONA

Francesc Gay i Joan Ribas

Versió I - 2010-2011

12-XII-2010 : 10:00h

Per a representar-se al Teatre Municipal
pel GRUP PROSCÈNIUM.

Material de treball.
Prohibida la reproducció.

HI HA UNA MÚSICA QUE ACOMPANYA L'ENTRADA DEL PÚBLIC.

PRIMERA PART

UNA MUNTANYA QUE ES TRANSFORMA EN INFERN.

BAIXA LENTAMENT LA LLUM DEL PÚBLIC.

** vídeo placo inici

DVD

***** PEL·LÍCULA *****: "ELS PASTORETS DE GIRONA III"

EN ACABAR LA PEL·LÍCULA

S'OBRE, LENTAMENT, EL TELÓ.

L'ESCENA REPRESENTA UNA MUNTANYA. (DECORAT MUNTANYA).

ELS PASTORS ESTAN ASSEGUTS, BEVENT I CANTANT.

N'ARRIBA UN QUE PORTA UN FEIX DE LLENYA. UN ALTRE, TENSA UN ARC I UN TERCER, AFILA UNES EINES. LA MAJORIA BALLEN.

** COS I ESPERIT

M.D.1 núm.1

Cos i esperit

(Lletra de Josep M. de Sagarra)

(Música Salvador Donato)

Ens estimem la sang, la vida,
veure, sentir, tocar i gustar,
tant si fos cert com si és mentida
això present i el més enllà.

Cos i esperit trèmula engruna,
i el nostre orgull grapat de pols !
Dolça és la cara de la lluna
i és respirar encara més dolç.

Si la beutat no té durada
i arriba el temps rosegador,
el cos gemat de l'estimada
ens enlluerna de claror.

HI HA UN GRUP DE PASTORS I PASTORES PER DAVANT D'ESCENA.

MENTRE CANTAVEN HA ENTRAT GATZER.

PORTA UNA MENA DE "TAULETA" DE LES QUE FEIEN SERVIR PER
ESCRIURE

NO ÉS UN PERGAMÍ. ÉS UN TROS DE FUSTA GRAVADA AMB LES
LLETRES.

GATZER L'HA DONADA A UN PASTOR. AQUEST, SENSE NI MIRAR-LA, LA PASSA A UN ALTRE I AIXÍ SUCCESSIVAMENT, MENTRE NO DEIXEN DE CANTAR...

I AL FINAL, TORNA A MANS DE GATZER

- GATCER - Si que en farem de feina!: Us dono aquest escrit que m'han lliurat a la ciutat... i us el passeu de l'un a l'altre... sense fer-ne ni cas... oh... i em penso que diu una cosa molt important...!
- ADON - Bé... i què és el que hi ha escrit...?
- TOTS - Va, Gatzer... llegeix-ho...!
- GATCER - Jo...? (gens segur) De debò voleu que ho llegeixi...?
- RUTH - Home, ja que ho has portat... vejam què diu...!
- GATCER - Bé... bé... ja ho llegiré... si ho voleu...
- RUTH - Apa, fes-ne via...!
- GATCER - Un moment... que començo... no em feu distreure...! (dubte) Dons diu... Posa que...
- TOTS - Apa, home!
- GATCER - Fonoll! Que vàreu anar a escola, vosaltres?... dons jo tampoc... i llegint... llegint sóc un desastre...!
- ARAM - Dóna-me'l... que ja el llegiré jo.
- RUTH - Tu? Però si tu encara ets pitjor !
- ARAM - (EL GIRA DEL DRET I DEL REVÉS.) Com es mira, això?
- RUTH - Ara pla ! No sap si llegir-lo del dret o del revés !
- NOEMÍ - Doneu-lo a l'Adon, que és qui en sap més...
- TOTS - Si... si... vinga... a l'Adon... que el llegeixi...
- ADON - Vaja... quin enrenou s'ha format, per un paper que heu trobat !
- GATCER - Ep... no és un paper qualsevol..., al temple no el donen a tot el que el vol...!
- TOTS - Llegeix... llegeix...!
- ADON - Tingueu quietud i mesura... que començo la lectura:
- “En el temple del Senyor,
viu reclosa una donzella
consagrada a l'oració,
de matins, migjorns i vespres. (COMENTARIS)
- És formosa com el lliç
que es desclou a la congesta,
té més perfums de virtut
que les roses i assutzenes
i l'encís del seu esguard
és dolç com la mel d'abelles. (COMENTARIS mel d'abelles)

Si bé la serva de Déu,
d'home no té coneixença
i aspira sols a ser verge,
és voluntat del Senyor
que s'esposi aviat
amb un xicot assabentat,
modest, virtuós i recte... (COMENTARIS modest, virtuós i recte)

Aquells fadrins que a la verge pretenguin
es poden posar en camí
i venir fins al sant temple
a on el Senyor escollirà
el qui a la Verge mereixi.”
Així mateix, punt per punt,
aquest missatge s'expressa...

- ARAM - Al temple? Una noia per casar...?
Ai, Aram, maco... no val a badar...!
Escolteu. L'aposta ja és decidida:
una dona per la vida !
- NOEMÍ - I això, què t'ho fa pensar...?
- ARAM - Perquè sóc agradable... i m'hi penso presentar !
- NOEMÍ - Altres n'hi haurà de millors,
que et passaran de bon tros !
- ARAM - Cap de tant bufó com jo,
que porti flauta i sarró !
- ANNA - Mireu-lo el rabadà, i que n'és de ceballut...
I, tot el que a mi m'has promès, ho he de donar per perdut?
- ARAM - Ai, és veritat,
que n'haviem mig parlat...
Però, noia, no t'ho prenguis malament...
perquè si no em surt bé... ja hi tornarem...
- ANNA - Amb ta mare tornaràs,
que, a mi, ja no em trobaràs !
- ARAM - Haver una noia del temple, fina i educada,
fa per un noi com jo, que tinc la vida arreglada.
O, és que els pastors de muntanya,
No mereixem una bona companya...?
- ANNA - Si això s'acaba en fracàs,
per mi... ja t'arreglaràs !
- RUTH - Escolteu-me atentament:
Si l'Aram es vol presentar...
Tots l'haurem d'acompanyar...
Que un pretendent amb solera...
porta els parents al darrera.

GATCER - Jo ja hi havia pensat:
Deixem al castell el ramat
i tornem cap a ciutat.
És la Pasqua a punt de festa
i sempre hi ha molta gresca !

RUTH - Hi hem d'anar, ara que ens lleu,
acompanyant a l'hereu...!
De passada ens esbargirem
i tots ens divertirem...!

TOTS - Si... si... Al temple... al temple...!!!

ADON - Que ningú es mogui d'aquí!

Tinc una cosa per dir:
Heu perdut el senderi i l'enteniment
com passa ara a tanta gent,
que en lloc de treballar de valent
prefereixen la gresca i l'aiguardent !
Ens han confiat uns ramats
i no poden quedar deseparats !

GATCER - Bé. Els deixarem beure i menjar...
i un que es quedi a vigilar.
Ens ho farem a palletes...
i es quedarà el que les tingui curtetes...!

ADON - Us ho diré amb tot el seny:
El dimoni és qui us empeny...

** Fressa infern Aaaa

M.D.1 núm.2

TOTS - El dimoni...?

NOIA - Déu ens guardi del dimoni,
que porta sempre desori...!

RUTH - (ENFADADA) És que invoqueu el banyeta...
només per fer la punyeta...?

ADON - No li tinc cap voluntat,
però sempre m'han explicat
que el dimoni maleït
encomana a l'esperit
el desig de desfruitar
i treu les ganes de treballar.
Darrera l'esbargiment,
Satanàs hi és sempre present...
(MISTERIÓS) I ara mateix us puc dir...
que el maligne ronda per aquí...

** Fressa infern Aaaaa

M.D.1 núm.2

TOTS S'ESTREMEIXEN. MOVIMENTS ENTRE GRANS I PETITS.

TOTS - El maligne... el dimoni... ronda... ronda...

ADON - Sento amb molt de neguit...
el seu alè maleït...!

NOEMÍ - Una forta llevantada...
s'aixeca per la contrada...!

RUTH - Noto una pudor molt forta,
una olor que em deixa morta...!

GATCER - Guaiteu: Un fum estrany s'ha format
en el lloc on hi ha el ramat !

NOEMÍ - Hem de tocar el dos, pastors,
si no volem caure morts...

ARAM - Doncs... jo voldria plantar cara...
si no són molta gentada...!

GATCER - Ja els veig venir, ja són arribats...
tot un estol de malvats...!

**** Aaaa + Entrada Dimonis**

M.D.1 núm.3

COMENCEN A SENTIR-SE ELS UDOLS DELS DIMONIS.

Es despengen amb una corda esquelets dels palcos de platea ******* CANÓ VERMELL *******

PER LA PLATEA EMERGEIXEN ELS DIMONIS.

**** UNS TAMBORS PROFUNDS en directe**

ARAM - Escolteu: fugir davant del diable...
és el més aconsellable.

RUTH - Fugim... correm a tota pressa...
que el dimoni ja ens apressa !

DIMONIS

ELS DIMONIS PUJEN A L'ESCENARI.

ES COL·LOQUEN A L'ESCENA I LA TRANSFORMEN EN UN INFERN.
ES POSEN EN PEU DE GUERRA.

**** ENTRADA DIMONIETS** Quan entren des de platea M.D.2 núm.1

******* CANÓ VERMELL ***** ***** LLUM PLATEA 20% *******

DONEN VOLTES LENT TAMBORS
DONEN VOLTES RÀPID TAMBORS ENÈRGICS

**** LAVA HUMANA** Quan són dalt l'escenari M.D.1 núm.4

LLUCIFER (CONNECTAR MICRO)

LLUCIFER SURT PER LA TRAPA

DEL FONS D'UN ESCOTILLÓ SURT TRIOMFANT LLUCIFER.

LLUCIFER - (AGRAINT LES MOSTRES DE RESPECTE)

Fem que a tot arreu arribi l'anarquia de l'infern.
Guerra...! Guerra d'odi i d'extermini...
Guerra als homes i a l'Etern...!

TOTS - Guerra...! Guerra d'odi i d'extermini...
Guerra als homes i a l'Etern...!

SATANÀS - Tanta gent ha vingut a l'infern, Llucifer, que gairebé no s'hi cap..., hem de pensar en ampliar-nos...!

LLUCIFER - (AL PÚBLIC) El mal s'escampa i l'infern no dóna l'abast per encabir tanta misèria! TAMBORS Però no us afligiu...Ben aviat, tota la terra serà nostra i llavors tindrem un espai inabastable: tota la creació...! TAMBORS Aquell Déu orgullós, que va llançar-nos... ja no existeix !

Han passat els anys i els segles i no s'ha mostrat mai més. Ha deixat la terra a les nostres mans. Ell i els homes s'han abandonat mútuament... Vols més proves de què no existeix...? Ara Ell és pols, i som nosaltres els reis de tota la creació...!

TOTS - Tota la creació !

LLUCIFER - Proclamo solemnement l'imperi de l'infern. En endavant, l'únic senyor, rei immortal, sóc jo, la llum hermosa, Llucifer, emperador de les tenebres...!

TOTS - Llucifer, emperador de les tenebres...!

TRES COPS DE TAMBOR I CRITS MOLT INTENSOS

APAREIX L'ÀNGEL MIQUEL

** MÚSICA "ENTRADA ÀNGEL" (0' 14") + tro M.D.1 núm.5

ELS DIMONIS CAUEN FULMINATS.

TOTS PER TERRA, AL BELL MIG, LLUCIFER

MIQUEL (CONNECTAR MICRO) - Drac de l'infern !

Clou eixa boca immunda
que escup al món saliva de pecat,
i fuig de nou a la presó profunda
on va llançar-te l'odi desgalgat...!

LLUCIFER - Ah... Ets tu, Miquel? Davalles als inferns? Ets temerari ! Perquè podem fer-te emmudir per sempre més !

MIQUEL - Insensat ! Que no veus que et venceré a la terra com et vaig vèncer un dia a dalt del cel?

** POEMA ÀNGEL" M.D.2 núm.2

Després de Déu, beutat sens mesura,
eres tu el ser més poderós i bell.

** VIDEO VERGE (0' ")

Eres la criatura més rica i pura
que va brollar del divinal cisell.

Tenies de la lluna la brunesa,
de l'astre rei l'aurífic resplendor.

Del cel serè la nítida puresa
I el dolç encís del lliri blanc en flor.

Per tantes dots de gràcia i de natura,
damunt de tots, mon Déu et col·locà...

Però ensuperbit, veient-te a tal altura,
vas oblidar-te que eres criatura,
i el tron diví vas cobejar.

I amb foll despit, i ràbia empaventable...
vas dir a Déu cridant...

LLUCIFER - No us vull servir... no us vull servir !

MIQUEL - Però als teus peus l'abisme s'obrí insondable,
i així l'orgull va convertir en diable...
el gran cabdill dels àngels del Senyor.

LLUCIFER - Gosa't, Miquel... furgant en la memòria
amb el punyal finíssim i esmolat
d'aquella trista i repugnant victòria
que a mi em llençà del cel i del teu costat.

Però mentre tu has d'acotar el front davant d'un Déu tirànic
jo sóc lliure i m'obeeixen tots els sers del món.

MIQUEL - Qui et dóna el poder, te'l pot ben prendre, dient un mot tant sols.

LLUCIFER - Això no ho veurà mai cap criatura nada...!

**** vídeo Barra 1 Verge Maria TRACK 2 DVD**

MIQUEL - Molt aviat per la salut del món,
que has de saber que l'hora és arribada,
en què una Mare i Verge immaculada,
amb el seu peu, aixafarà el teu front...

**** vídeo Verge Maria TRACK 2 fora DVD**

LLUCIFER - (RIENT) El meu...?

MIQUEL - Si ! El teu...!

SATANÀS - (EXHORTANT ELS DIMONIS) Que mori Miquel, companys...!

TOTS - Eee... mori... eee... mori...

LLUCIFER - Ei, vassalls del meu imperi:
l'hora darrera de lluita contra l'Etern ja ha arribat.

Ajuntem doncs nostres forces i amb empenta d'huracà,
llancem-nos damunt de l'àngel que altiu ens ha provocat...!

DIMONIS - (AVANÇANT AMENAÇADORS) sí... sí...!

** “Posar Efecte Fx Multieco num.48”

MIQUEL - (DESPRÉS DE MIRAR-LOS.) Orgullosos: qui com Déu...?
DESAPAREIX L'ÀNGEL

** MÚSICA ÀNGEL + tro M.D.1 núm.5

TOTS CAUEN FULMINATS COM PER UN RAIG.

SATANÀS ÉS EL PRIMER D'AIXECAR EL CAP.

S'ACOSTA A LLUCIFER QUE ENCARA ÉS A TERRA.

SATANÀS - Senyor... l'àngel ha marxat... se n'ha perdut la mena... (PLORÓS)

LLUCIFER - Ha fugit el covard ! No ha volgut barallar...!

** vídeo Barra 1 Nubols Negres ??? DVD

VEU QUE ELS ALTRES ENCARA DORMEN. ELS DÓNA COPS DE PEU.

LLUCIFER - Què feu encara rosegant la pols? Lleveu-vos covards, que la lluita tot just està encetada...!

Déu prepara els seus camins? Nosaltres li posarem els paranys ! Una verge ha d'aixafar el meu front? Cercarem aquesta verge, i li sembrarem el mal a les entranyes...

(PAUSA)- Quin és el dimoni més estúpid que tenim...?

SATANÀS SALUDA LLUCIFER i COMENÇA LA TRIA, AL FINAL LA PITJOR ÉS LA BELCEBUNA

TOTS ELS DIMONIS – La Belcebuna... la Belcebuna!!!

BELCEBUNA (CONNECTAR MICRO) - Apa..., sempre m'ha de tocar a mi... És el meu dia lliure...!

SATANAS - Escolta i calla...!

LLUCIFER - Belcebuna ! Et mano que ara mateix te'n vagis a la terra !

BELCEBUNA – A la terra? A la terra? Ah... la terra no ! No ! **Els humans suen...! escupen a terra i una servidora és molt fina.**

LLUCIFER - A la terra Déu prepara els seus camins. Una verge de Judà serà escollida per portar a les seves entranyes el Messies promès al món i poder eclipsar així el meu poder terrenal...

Has de descobrir a on s'amaga aquesta verge...

Troba-la... i sembra-li el mal a les entranyes... que mai no pugui ser la mare del Redemptor...!

BELCEBUNA - Escolti... i tot aixó m'ho he de fer soleta...?

**LLUCIFER - No, Satanàs i el cap de la meva guàrdia Uriel, t'acompanyaran.
De pressa: Vestiu-los d'humans... (HO FAN)
Des d'ara sereu lletjos, no pensareu... i gairebé no parlareu...**

BELCEBUNA - Amb aquests haig d'anar pel món? Però si són molt lletjos...!

DIMONIS - Belcebuna... Belcebuna...!!!

LLUCIFER -I ara..., immediatament a la terra!!!

BELCEBUNA - Si... si... A la Terra! (BUSQUEN) I... per on s'hi va a la terra...?

ELS DIMONIS ELS AGAFEN I ELS TREUEN D'ESCENA TOT BRAMANT.

**** Efecte TRO** **M.D.3 núm.1**

**** VIDEO LLAMPS** **TRACK 3** **(0' ")**

SATANÀS - Guerra... guerra d'odi i d'extermini : guerra als homes i a l'Etern...!

DIMONIS - Guerra... guerra d'odi i d'extermini : guerra als homes i a l'Etern...!

**** DIMONIS "Anem a la guerra"** **M.D.1 núm. 6**

TOTS ELS DIMONIS CANTEN I DANSEN.

LLAMPS I TRONS

AL FINAL, ES POSEN EN SILUETA EN PRIMER TERME

I MARXEN CORRENTS.

QUEDA LLUCIFER SOL AL CENTRE

FOSC TOTAL, ES TANCA LA CORTINA AMERICANA DEL MIG.

**** vídeo LLAMPS** **TRACK 3 FORA** **DVD**

JOSEP - MARIA

*** MÚSICA CELESTIAL (GANDALF – JUST A HEARTBEAT AWAY) M.D.2 núm.3

DAVANT DE LA CORTINA NEGRA, APAREIX L'ESCENA PARTIDA. UNA GELOSIA FA DE PARET. A L'ESQUERRA, ÉS UN CARRER. A LA DRETA, UN INTERIOR. PEL CARRER APAREIX JOSEP. A DINTRE L'INTERIOR HI HA MARIA QUE ESTÀ ASSEGUDA, BRODANT.

- JOSEP - Maria..., Maria... (PAUSA) No em contestes...?
- MARIA - Bé prou saps que no podem parlar-nos ! Has d'anar-te'n...
- JOSEP - No..., no fem cap mal... Ens coneixem de tota la vida... i jo..., jo sempre t'he estimat !
- MARIA - No hi tornis, per Jahvè ! Què podem fer-hi...? Coneixes prou bé que els pares em varen consagrar al temple de Jerusalem... Ara que compliré l'edat... hauré d'anar-hi... hauré d'anar-hi... i ja no en sortiré mai més...
- JOSEP - Però... jo t'estimo !
- MARIA - I jo també...! Més que res en aquest món ! Però estem lligats per promeses fetes abans de néixer... T'has de treure el meu nom del cap !
- JOSEP - I com viuré sense l'esperança de què un dia...
- MARIA - No hi ha esperança...
- JOSEP - Maria: m'has de prometre que, si els sacerdots et deixessin un dia prendre espòs..., que pensaries en mi !
- MARIA - Això no serà possible...
- JOSEP - És igual ! Tu fes la promesa...
- MARIA - Doncs, t'ho prometo... Josep... company... amic... estimat: mai no acceptaré ningú que no siguis tu...
- JOSEP - Ja en tinc prou per viure... T'esperaré...
- MARIA - No..., sigues lliure... ja que jo no ho seré...!
- JOSEP - El que està dit, ja està dit !
- MARIA - (S' AIXECA) Viuré sempre en el teu record...!

ES QUEDEN IMMÒBILIS I LENTAMENT, BAIXA LA LLUM

CASA DE SANT JOSEP

*** DANSA amb acabament 25 seg.

M.D.1 núm.7

** S'OBRE LA CORTINA AMERICANA DEL MIG
QUADRE PLÀSTIC UN INSTANT

**ENTREN A ESCENA CORRENTS PER TOTS COSTATS UNA COLLA DE MAINADA
QUE CANTEN I BALLEN.**

**Som bells plançonets de la Galilea
som brots escollits del poble de Deu;
Del Messies ver que Israel espera
som el tronc robust, som saba i arrel.**

**Si ara el poble tot es esclau del Cèsar
Quan Ell naixerà serà rei de pau,
Ell trossejarà garfis i cadenes
I ens unirà a tots com a bons germans.**

**Cantem i juguem... amb esperança
Cantem i juguem, que potser el veurem**

**Cantem i juguem... amb l'esperança
Cantem i juguem, que potser el veurem**

ENTRA RUBINA

RUBINA - Ei, mainada...! Veniu, seguïu-me ... (ELS PORTA FINS A LA PORTA DE JOSEP) Heu vist...? (TORNA ENDAVANT)

NOIA - Si, és una casa... i què més ?

RUBINA - (DAVANT, AMB MISTERI)
No és una casa qualsevol: És un taller.
I en aquest taller, hi viu un pobre fuster,
com un ocell dalt la branca...
En aquest mateix indret, hi visqué Jacob, el seu pare,
deixant-li tot un tresor: El banc... el ribot... i l'aixa...
per tal de guanyar-se el pa, fruit de les seves suades.
Des de la sortida del sol, fins que la lluna l'acompanya,
treballa tots els dies, exceptuant els dissabtes.
I amb les eines als dits, sovint els seus ulls enlaire,
per fer arribar al nostre Déu, les seves pures pregaries.

NOI - I com es diu...?

RUBINA - Es diu Josep...!

NOI - Josep...? Doncs, a conèixer-lo s'ha dit...!

NOI - Vinga... truquem a sa casa...!

RUBINA - Tranquils... deixeu-me fer i tingueu calma...! (TRUCA) Bon Josep...!

JOSEP - (SURT A LA PORTA) Vaja... quin bé de Déu d'infants...! Doncs... què voleu ?

NOI - Apa, Rubina... pren la paraula...

**RUBINA - Veureu: aquí amb aquesta bona colla, contents i alegres jugàvem...
Però avorrits i desitjant esmerçar millor la tarda... us venim a demanar...
Us venim a demanar si els voldríeu a vostra casa, per aprendre de fusters sota de
vostra comanda...**

JOSEP - Com?...Voldríeu fer de fusters...?

RUBINA - Tant com vos i el vostre pare !

JOSEP - Ja em plau molt, bons amiguets
que des del temps de la infància,
vulgueu aprendre el treball,
que enforteix el cos i l'ànima.
Però, m'agradaria molt sentir,
si l'ofici us ensenyava,
què us plauria construir?

NOI - Jo voldria fer... una taula...

NOI - Doncs jo, un banc...

NOI - Jo una barca... per navegar mar endins i agafar peix pels meus pares !!!

JOSEP - (A RUBINA) I tu... què...?

RUBINA - A mi..., m'agradaria fer una creu, una creu forta i molt alta,
com aquelles que serveixen, als romans, per clavar els lladres !

NOI - Apa, quina pensada...!

NOI - Tu... n'has vistos de clavats...?

RUBINA - Si, en vaig veure un, que gemia i expirava !

NOI - Oh... ha de ser molt repugnant...

NOI - I molt trist...!

RUBINA - I tant si ho és... espanta !

NOI - I voldries prendre part en aquell desfici...?

RUBINA - Per què no? Els sentenciats, al suplici...!

NOI - Però, a vegades, el condemnat pot ser innocent...!

RUBINA - Si l'ha castigat el pretor, la culpa és evident !!!

JOSEP - (QUE S'HA APARTAT DEL GRUP.) Fills meus... (PAUSA) Escolteu-me...
En tocar la mitjanit, de la que hem tot just passada,
en el llit m'he desvetllat, amb el cor ple de basarda,
per un somni que he tingut, negre com les nuvolades
que l'estiu creuen l'espai, amb feresa que ens espanta...
I, en sentir ara parlar, de fer creus per clavar lladres,
aquell somni ha reviscut en ma pensa contorbada,
i el meu pit ha bategat i la por m'ha deixat sense paraula.

NOI - Apa, noia... mira que l'has feta grossa !

NOI - Tan gran era el somni que ens contàveu...?

JOSEP - Veig que esteu encuriosits i no voldria pas defraudar-vos.
Si m'escolteu un moment, ho provaré d'explicar-vos...

NOIA - Quiets... i escolteu sense gatzara... (TOTS SEUEN AL VOLTANT DE JOSEP.)

JOSEP

- He somniat que el senyor Déu de l'altura
posava en els meus braços un infant... un infant !
Però era un infant de tanta fermosura,
que el sol de juny, quan el ple jorn, fulgura
seria un llenç de boira al seu davant.

El seu capet, cobert de rosses trenes,
pareixia una madeixa d'or.
Les seves galtes, rosajants i plenes,
no hi haurà al món llir ni assutzenes
que puguin superar-les en esplendor...

El nostre Déu me'l va posar als braços... i jo...
jo el bressava com si fos fill meu,
i entre petons i jocs, sospirs i abraços...
creixia el noi, donava els primers passos
i es feia gran davant del món i Déu.

Era per mi l'estel que m'encisava...
era l'imant excels del meu anhel...
Per ell tant sols, glatia i treballava
i el seu esguard, de transparència blava,
de nostra llar en feia un tros de cel.

(DE COP CALLA. S'AIXECA I CANVIA DE TO.)

***** VIDEO JESUS CREU **** TRACK 4 ****

*** MÚSICA Orfeó català

M.D.2 núm.4

Però jo vaig haver de veure com dels meus braços fou arrabassat:
Folls d'ira, uns meus germans me'l varen treure...
i amb una crueltat que no es pot creure...
en creu, injustament, morí clavat...

Morí clavat, vessant a torrenteres,
la seva sang damunt d'aquelles feres,
que encara es reien d'Ell i els seus dolors.

I, mentre tant, tota la terra adolorida,
clamava amb veu forta i sentida:
"Homes cruels, el just ha donat la vida,
pels pobres pecadors..."

(ES FA UN SILENCI. TOTS ES MIREN.) *** Fi VIDEO i Musica ***

RUBINA

- (DE COP) Jo us prometo, fuster i mestre,
que si sospités tant sols,
que les creus que jo faria
us podrien dur dolor,
ja desisteixo de fer-ne
mentre tingui un dit de front.

JOSEP - Providència de l'Altíssim, acatem-la de tot cor,
que si Ell ens envia penes,
perquè ho fa, ja ho sap bé prou.
Rebem-les dient: "Que es faci la voluntat del Senyor !

Si Roma domina en nostres dies,
la consciència del senyor i l'esclau,
quan arribi el regne del Messies
ens somriurà la llibertat i la pau.

RUBINA - Doncs... companys...
Preguem, genolls en terra,
perquè el Messies vingui ben aviat
i així els romans que ens mouen guerra,
seran vençuts i el poble salvat.

ES POSEN A PREGAR CANTANT.

**** MÚSICA "Oh Sagrada Omnipotència" M.D.1 núm.9**

Oh, Sagrada Omnipotència,
Rei de pau i de clemència,
escolteu nostra oració.
Vos que sou font d'alegria,
envieu-nos el Messies,
com a pluja de tardor...

CATERINA (CONNECTAR MICRO)

**** MÚSICA (CATERINETA) "Jo sóc una pastora" encadenada**

ENTRA CANTANT LA CATERINA:

ELS NOIS SE'N RIUEN I LI FAN BURLA.

TOTS - Molt bé... Caterina...!

RUBINA - Deixa que ho endevini... jo diria... que estimes a un pastor... Tu estàs enamorada !

TOTS - Està enamorada...! (FAN EL BOIG...)

CATERINA - Voleu dir que es nota tant...?

RUBINA - Apa... si tens les galtes del color de les maduixes...!

NOI - Dona... no te n'amagus: Jo t'he vist mirant de cua d'ull a en Batus...!

TOTS - En Batus ? En Batus...? (RIUEN)

CATERINA - Ja pot ser...! (ABSENT) (AL PÚBLIC) Jo el miro... ell em mira... i no ens diem res...

NOI - Això et passa perquè ets massa tímida...!

CATERINA - Massa tímida...? No ! No en sóc de tímida, jo...! I no et fiquis allà a on no et demanen !

RUBINA - I per què no l'empaites, i li dius: Batus, tu i jo, què hem de fer...? Quin pla portes...? Vols que... ens partim la sopa...?

CATERINA - Així...? ai, no...! què pensaria de mi...? Valguem Déu... No... no ! Tant de temps passant sense dir res... mai no vol parlar-me... (AMB CORATGE) Però, no us penseu... Un dia me'l trobaré a soles, i penso cantar-li les quaranta... Li diré... (AGAFA FORCES) Escolta, marrec...! tu què t'has cregut...? què és això de posar-

me els ulls tendres... i no dir-me res...?

RUBINA - Molt bé, Caterina...! ara vas bé !

TOT DE COP SE SENT EN BATUS CANTANT PER UN LATERAL.

RUBINA - Doncs mira... estàs de sort... perquè ara mateix arriba...!

TORNA A CANTAR

NOIA - Ja gairebé és aquí...

NOI - Oh ! I sembla que ve molt content...!

ENTRE TOTS LA VOLEN EMPÈNYER ALLÀ A ON SURT EN BATUS

RUBINA - Nosaltres ens anirem...! Ens farem fonedissos ! És el moment per donar-li canya...!

CATERINA - Donar-li...? Ara mateix...? No... no... què pensaria de mi...? Me n'haig d'anar... ara me'n recordo que he deixat el dinar al foc... i la roba estesa... (VA PER MARXAR PER L'ARC DE DARRERA DE L'ESCENA) (LA SEGEUIXEN) I vosaltres, ni mitja paraula...!

NOI - Però no te'n vagis tant de pressa...

CATERINA - Ni mitja paraula, o passarem comptes...

TOTS - (AL FONTS, MENTRE MARXA) Caterina... que no mossega...!

CATERINA - Fora... fora... (TOT MARXANT)

ENTRA BATUS. SALTA CONTENT.

BATUS - Ei, ei, minyons, doneu-me l'enhorabona...!

ELS MINYONS NO LI FAN CAS I MIREN ENCARA PER ON HA SORTIT LA CATERINA.

Ehem ! He dit: Ei, ei, minyons, doneu-me l'enhorabona...!

TOTS - (REACCIONANT) A tu...?

BATUS - Ara ! Sí, sí, a mi...!

TOTS - I això... què hi ha?

BATUS - Doncs... que no ho sabeu...? (ARAM AVANÇA.)

TOTS - No... què hem de saber...

BATUS - Doncs... que em caso... em caso amb la noieta més escollida que ha tingut Judà...!

TOTS - Tu ets vols casar...? (SORPRESA)

JOSEP - Ja algun pastor et deu haver enganyat...!

BATUS - No... No, Josep: aquesta vegada és tan cert com si ja fos casat...!

TOTS (RIUEN.) Quin beneit !

BATUS - És a dir: que no em voleu creure...?

TOTS - I tant que no...! (S'ENFADA.)

BATUS - Molt bé... doncs... ja em creureu bé prou quan tornarem... (MARXA DE COP.)

RUBINA - Atura't noi... i l'esposa... que potser serà la Caterineta?

BATUS - Però on aneu? La Caterina... ni parlar-ne: jo pico molt més alt...!

- ISABEL - Així: d'on la penses treure?
- BATUS - L'esposa? Doncs... la penso treure del temple.
- TOTS - Del temple?
- BATUS - Si, del temple de Jerusalem !
- ABEL - Em penso que somnia el pobre hereu...
- BATUS - Que jo somnio? **(ENTUSIASMAT)** Al temple volen escollir el millor espòs per a una noia que és bonica com un sol... (AL PÚBLIC) encara que no l'he vista mai, però ja me la imagino...
- RUBINA - I tu t'has dit a tu mateix...
- BATUS - M'he dit: Batus, demanen un home que sigui "garrut, ben plantat, modest, virtuós i recte..." Doncs t'ha arribat l'hora de tenir esposa...!
- TOBIES - Ep, que d'altres també ho hauran pensat...!
- BATUS - A mi no m'espanta la competència. Perquè ho tinc tot: sóc garrut, ben plantat...
- TOTS - Modest, virtuós i recte...
- BATUS - Molt ben dit: i tant bon punt arribi prop de la casta donzella i li digui aquell reguitzell que en sé de paraules belles...
- ISABEL - Ella obrirà els seus llavis carmins...
- RUBINA - Ella dirà com una encesa rosella...
- BATUS - "El meu espòs serà en Batus, ara i sempre".
- TOTS - "El meu espòs serà en Batus, ara i sempre".
- BATUS - (S'ADONA QUE LI PRENEN EL PÈL.) Que potser us en rieu...?
- TOTS - No... ca...!!! Si tu ets un home garrut, ben plantat, modest, virtuós i recte... (RIUEN.)
- BATUS - Ah, males peces... (AIXECA EL GARROT PERÒ QUEDA PARAT EN SENTIR ELS QUE ARRIBEN.) (TOTS L'IMITEN.)

***** CANÓ Blanc manual *****

(ENTREN ELS PASTORS PER LA PLATEA.

**VENEN TOT CANTANT: "Em caso" . M.D.1 núm.10

(LES NOIES BALLEN.)

Pobret el pastor, que s'ha trastocat

No es casa, no es casa, mai serà casat.

Ai pobre xicot, ningú no el voldrà

No es casa... no es casa... mai serà casat (3)

(ES TALLA LA CANÇÓ AMB EL COP DE BARROT)

- ARAM - (TALLA) He dit que serà meva... meva...! (COMMOCIÓ, SILENCI)
- TOTS - Au, va... ni t'ho pensis...
- JOSEP - Salut, gent de nostra terra...

TOTS - Salut !

JOSEP - A on aneu?

ADON - (CONTENT) Anem a les bodes del sant temple, per veure qui serà escollit espòs de la donzella verge...

TOTS DISCUTEIXEN.

BATUS - (APART) Òndia... jo que em pensava que era un secret...!

ARAM - És que no sé perquè hi doneu més voltes: és ben clar que serà meva...!

TOTS - Au, va...!

BATUS - (APART) Ai, que aquest serà un contrincant...!

ANNA - L'heu sentit bé...? (L'ESTIRA.) Serà meva...! Però, si no tens prou cor per declarar-te a una noia i esperar que et faci cas... (RIUEN)

TOTES - Presumit...! Estarrufat !

ARAM - Ai, que la sang em puja al cap... (ES DESLLIURA.)

ANNA - Tu no tens ni sang ni cap...

ARAM - Si us en torneu a riure més, us acano les costelles...

BATUS - (APART) Noi, quin valent...

JOSEP - Poc a poc i no us bateu...

ARAM - Em fan encendre...

JOSEP - Calmeu-vos !

ARAM - Oh calmar-me prou... però, vejам... vos que sembla que sou un home formal i de consciència recta, digueu-me:

**** CANTA :L'ESCOLLIT: "Si es tractés d'escollir un jove". M.D.1 núm. 11**

ARAM - (MIRA JOSEP.) Bé... és a dir que us heu tornat mut, per no donar-me contesta...

JOSEP - (AL PÚBLIC, FENT EL DISTRET.) Què vols que et digui minyó?

ARAM - Ai, què m'heu de dir? Doncs que una noia amb una mica de gust ha de voler ser meva...!

BATUS - (APART) Vaja...m'hi hauré de posar, perquè les sangs se'm revolten.

GAZER - Què , senyor alcalde... anem...?

ADON - Si, si... (A TOTS) Anem, anem...! (MOVIMENT GENERAL)

BATUS - Ep, ep... abans oïu-me, si us plau...! (TOTS QUIETS)

ARAM - (S'ADONA D'EN BATUS PER PRIMERA VEGADA.) Quina figura més lletja... Qui l'ha deixada entrar...?

BATUS - Aquí, segons he sentit, hi ha qui pretén la donzella que ha de prendre espòs, dintre de poc, al sant temple...

ARAM - Ai... que també la preteneu? (LI DÓNA LA VOLTA.)

BATUS - La pretenc... i serà meva

ARAM - (SE LI ESCAPA EL RIURE.) Oh... minyó... ja us heu llevat tard... serà per a mi encara que us pesi...

BATUS - Per a vos...? Però a on aneu... si sou tot orelles...?

ARAM - Que sóc tot orelles, heu dit? I vos, mala peça que us podríeu contractar per a motlle de fer caretetes...(TOTS RIUEN.)

ES MIREN, AVANCEN I ES SEPAREN. TOT DE COP AIXEQUEN ELS GARROTS I AVANCEN EN CÀMERA LENTA.)

Efecte pastors

M.D.3 núm. 2

JOSEP - Minyons, gaiatos a terra... que no sabeu que els germans ens hem d'estimar sempre...?

TOTS - I tant...!

ARAM - Ha estat ell qui ha començat...

BATUS - Tu... tu has estat...

JOSEP - Prou ! (PAUSA) Aneu-vos-en cap al temple i serà el Senyor del cel qui escollirà qui més s'ho mereixi...!

TOTS - És clar...! ben dit... anem...! (INTENCIÓ DE MARXAR)

ADON - (A JOSEP) I vos... no veniu...?

JOSEP - Us confesso que aquesta notícia m'ha omplert d'inquietud... una verge del temple...! Però no..., no haig d'acompanyar vos...

BATUS - Doncs, conservar-se i a reveure... Quan tornarem serem dos...

ADON - Què vols dir...?

BATUS - Home, jo i ella... La portaré aquí, al costat, fent bracet. .. i alça Manela...!

CATERINA - (SE LI PLANTA DAVANT) Molt bonic ! I a mi..., em deixes plantada?

BATUS - Dona, si no em surt bé..., sempre podem tornar a parlar-ne.

CATERINA - Amb ta mare parlaràs... que a mi no em tornes a veure...

BATUS - Caterina...! (SURT DARRERA D'ELLA)

(SURTEN TOTS CANTANT CAP AL TEMPLE.)

CANÇÓ: CAMÍ DEL TEMPLE

M.D.2 núm. 5

Au pastors anem de pressa
cap al temple del Senyor,
on hi viu la donzella
entregada (dedicada) a l'oració.

El Senyor ha de mostrar-nos
qui serà el seu espòs

ha de ser gentil i recte
ha de ser molt virtuós.

Molt formosa n'és Maria,
obra de Déu omnipotent,
Als seus ulls s'hi emmiralla
el blau del gran firmament.

L'ESCENA S'OBSCUREIX.
DE SOTA LA TRAPA APAREIX, LENTAMENT, BELCEBUNA.

SORTINT PER LA TRAPA

BELCEBUNA (CONNECTAR MICRO) - (S'ESPOLSA.) **Escoltin, això... no està bé...! Una servidora puja des de l'infern a la terra pel camí dels volcans, i es pensa que tot ha anat be. Però quan ja estàvem arribant... una fressa espantosa... i una enorme tuneladora ens enganxa... i vinga a donar voltes, i més voltes... fins que ens ha rebotit aquí!**

Però, què els passa als humans que ho volen fer anar tot per sota terra...?

Perquè no m'he equivocat... això és la terra... oi...? Perdoneu: és la terra, aquí?... Ah..., ja m'ho pensava... (ALS ALTRES) Va col·legues... ja hem arribat a la terra...

(SURTEN ELS DIMONIS)

URIEL - Hem sortit del forat...

STAROT - I de l'armari...!

URIEL - I ara... què fem...?

STAROT - Podem sortir a jugar al pati?

BELCEBUNA - Quiets... Ha dit en Llucifer que aquí ens hem de veure...(SE SENT UNA FRESSA) Sentiu...? O s'ha enfonsat un altre túnel... o és ell que arriba...

MÚSICA TRO entrada

MD 3 Num 1

(SE SENT UN TRO FORT.) Què us deia?

APAREIX LLUCIFER, EN MIG D'UN GLOP DE FOC.

LLUCIFER (CONNECTAR MICRO) - Mireu enllà ! (SENYALA PER ON HAN MARXAT ELS PASTORS.) Enllà...! (INSISTINT)

TOTS TRES -. Enllà... Enllà...! (MIREN)

LLUCIFER - Què veieu? (SENSE ESPERAR RESPOSTA.) Són un grup de pastors: van al temple a pregar al Déu de la mentida...

URIEL I STAROT - Mentida... mentida...!

LLUCIFER - Van a pregar, genolls en terra i cot el front, talment com si l'home no fos creat per aixecar la vista i reptar el cel i a Déu amb llur mirada... Com si no fos l'orgull i la supèrbia el puntal ferm de tota empresa heroica...van a pregar a aquell que els futeja, van a adorar al Déu de la mentida...

URIEL I STAROT - De la mentida...

BELCEBUNA - Nois, no ho repetiu tot, que sembleu lloros... (A LLUCIFER) I nosaltres, senyor, què hem de fer...?

LLUCIFER - Vull que us uniu a ells, per tal de desviar-los tant com sigui possible...! Fomenteu-los el mal i la discòrdia.

URIEL I STAROT - El mal i la discòrdia...!

BELCEBUNA - Quina llauna aquests dos...! No sé si ho aguantaré ! (A LLUCIFER) Però...
Senyor... són una bona colla... i si ens reconeixen... podríem prendre mal...

LLUCIFER - M'és igual això, a mi ! Si us fan mal, pitjor per a vosaltres ! I ara, prou de parlar...!
Aneu amb els pastors, i cap al temple...!

BELCEBUNA - Apa, superdotats ! Al temple... a fer desgràcies...!

URIEL I STAROT - Al temple... Al temple... (SURTEN TOTS TRES.)

SURTEN. LLUCIFER VA PER SORTIR PER L'ALTRE COSTAT. DE COP,
TORNEN.

**** MÚSICA ÀNGELETES (MAGNIFICAT)**

M.D.2 núm.6

BELCEBUNA - Ai, Senyor... Senyor...!

LLUCIFER - Què teniu?

BELCEBUNA - Aquells pastors que marxaven... s'han convertit en uns minyons lluminosos que
tornen cap aquí...!

URIEL I STAROT - (AMB EL CAP A TERRA) Cap aquí, cap aquí...!

LLUCIFER - (PRIMER MIRA, PAUSA.) Oh, ràbia: això és que el cel vol provocar-me a
lluita...

STAROT I URIEL- A lluita... a lluita...

BELCEBUNA - Senyor... la llum s'apropa... (ES TIREN ENRERA.)

LLUCIFER - Veniu amb mi i veurem. Si cal lluitar, fem com les serps, per ara.

Sotgem els enemics entre bardisses...

Quan siguin a prop, jo tinc prou força als braços per engrunar les legions
angèliques...

(SURTEN I S'AMAGUEN.)

STAROT I URIEL - Bardisses... bardisses...

(SURTEN TOTS TRES)

ENTREN ELS ANGELETS

ENTREN PER DIFERENTS LLOCS.

** MÚSICA ENTRADA ANGELETS

“...”

M.D.1 núm.13

QUAN HAN ACABAT DE CANTAR ELS ÀNGELS, GABRIEL, MOLT ALEGRE:

ÀNGEL GABRIEL (CONNECTAR MICRO)

- Josep... Josep !

JOSEP - (SURT DE PRESSA.) Qui em demana...?

ÀNGEL - Jo, que vinc en nom d'Aquell
que enriola amb flors la plana
i dicta el cant a l'ocell.
Vinc a donar-vos la nova,
que ben a prop ja hom troba
l'hora que espera Israel.

Acabat el temps de prova,
clarejarà el nou Estel.
Però el Deu qui mai desempara
a qui l'ama fervorós,
en néixer de Verge – Mare,
vol adoptar ací un pare.
I us escull per tal a vos.

JOSEP - Oh ! donzell: sies qui sies...!
Què és això que estàs dient?
Pare adoptiu del Messies,
jo, farcell de llepolies,
bri ressec que arranca el vent !
Somiar sols tant gran cosa,
fora massa orgull per mi.

ÀNGEL - **La humilitat és honrosa, però ara, Josep, Déu disposa i a vos us toca obeir.**

JOSEP - **Déu has dit ?**

ÀNGEL - **A vos m'envia, per senyalar-vos la via que al sant Temple us menarà.
Allà trobareu una verge, qui vostra esposa serà!**

JOSEP - **Però missatger caríssim: com de ningú puc ser espòs, si he fet promesa de no
conèixer altra dona, que aquella que tinc en el meu record?**

ÀNGEL - **Ella també té promesa
de conservar el llir de puresa,
sense macula, tot temps.
Però la Divina Bonesa,
la vol mare i verge ensems.
Mare i Regina amorosa,
amb estels de glòria al front,
com els que la virtut posa.
Mare verge i també esposa,
de l'espòs mes pur del món...!**

JOSEP - Dons si Déu ho vol, que sia !
Obeir és el meu anhel...
sigues tu la meva guia.

ÀNGEL - **Molt bé, Josep... d'alegria canta la terra i el cel.**

** MÚSICA “LA GARRIDA PONCELLA”

M.D.1 núm.14

DESPRÉS, ELS ÀNGELS SURTEN

*** DESTELLANT ***

** MÚSICA “Infern ” (Amença Fantasma)

M.D.2 núm.7

LLUCIFER (CONNECTAR MICRO) - (ENTRANT) Ah, vils covards !

Serpotes afeblides dessota el braç d'un Déu que us vol esclaus !
Cucs tremolencs que no tingúreu esma d'alçar com jo el penó de la llibertat !
Canteu, canteu dementre una hora us resta,
ja plorareu quan vostre Déu caurà...!

ES TANCA LA CORTINA AMERICANA.

BELCEBUNA - (SORTINT) Ai, senyor que aquest cant put a formatge !

LLUCIFER - Fora temors, i escolteu bé: (EN VEU BAIXA) aquests infants són els ministres d'aquell Déu tirànic, que, inútilment, pretén aixafar-me el cap !
(CRIDA.) Hores solemnes per a mi s'apropen:
els enemics s'ajunten al combat...
i aquest fuster que guien cap al temple,
és l'instrument que tenen a la mà
per eclipsar damunt d'aquesta terra,
el meu poder reial !

BELCEBUNA - Senyor: ni aquests intel·ligents ni jo, no hi entenem ni fava.

LLUCIFER - Tampoc us cal: però fareu, a ulls clucs, les coses que jo us mani. Ara mateix seguireu aquests estols cap al temple... Escolteu-me bé: (FA UN GEST I S'AGRUPEN.) heu d'aconseguir que Josep no sigui per a Maria. Armeu paranys perquè qualsevol altre aconseguixi la mà de la donzella, però el fuster Josep mai !!! Estem entesos...? (ELS TÉ AGAFATS.)

BELCEBUNA - Us expliqueu molt clarament !!!

LLUCIFER - I ara... de pressa, al temple...

TOTS TRES - Si, Senyor... ja hi anem... (SURTEN.)

***** FILMACIÓ VOLCÀ TRACK 4*****

** MÚSICA VOLCANS

M.D.3 núm.3

LLUCIFER - Ah, Jahvé, Déu de la mentida, (IRÒNIC)

tu que has promès que aixafaràs mon cap,
guaita i veges com me'n burlo, del teu poder, ridícul i covard...
Que, mentre tu prepares la derrota dels meus soldats, que no reculen mai,
jo en tinc prou amb aquests cucs de la terra per esbullar la troca dels teus plans...

M'escoltes, fals Rei de les altures...?

Ja pots escoltar, i tremolar de terror i esglai...

I si hem de lluitar, prepara't per la lluita,

jo et bolcaré del teu seient reial...! (ES QUEDA QUIET.)

** MÚSICA “COP DE PODER REIAL”

M.D.1 núm.15

LLUCIFER CLAVAT SOTA UNA LLUM

FOSC I MARXA LLUCIFER.

ANUNCIACIÓ

*** MÚSICA HEBRAICA Girona Antiga (Gemma Coma)

M.D.2 núm.8

EN IL·LUMINAR-SE L'ESCENA ES VEU MARIA PORTANT UN LLENÇOL.
EN UN ALTRE PUNT DE L'ESCENA S'IL·LUMINA, LENTAMENT, LA FIGURA DE L'ÀNGEL.

ÀNGEL(CONNECTAR MICRO) - Déu te guard, Maria, plena de gràcia... el Senyor és amb tu i beneïda ets tu entre totes les dones...

MARIA(CONNECTAR MICRO) - Què vols de mi?

ÀNGEL - Vinc a anunciar-te una gran nova, que serà de goig per a tot el poble.

MARIA - Estic reclosa en oració, en aquest temple. Prego de nit i de dia. Què més puc fer...?

ÀNGEL - És voluntat del Senyor que surtis d'aquestes parets. Maria: seràs mare d'un fill, que li posaràs per nom Jesús. Ell portarà la salvació.

MARIA - Àngel benvolgut. Què és això que estàs dient? Tancada amb pany i clau, com podré concebre i infantar...?

ÀNGEL - El Senyor disposarà i tindrà un espòs...

MARIA - (INQUIETA) Un espòs...? No... Vaig fer una promesa... i no puc trencar-la.

ÀNGEL - No la trencaràs. L'Esperit del Senyor vindrà damunt teu i et cobrirà amb la seva ombra... Abandona't al Senyor...!

MARIA - Sóc l'esclava del Senyor...
i confio en la seva paraula...
Ell ha mirat la petitesa de la seva esclava.
Facis en mi segons la seva voluntat.

MARIA ALÇA ELS BRAÇOS...

*** MÚSICA FINAL ANUNCIACIO

M.D.1 núm.16

DUES NOIES VESTIDES AMB HÀBITS VENEN PER DARRERA I

LI POSEN UN VESTIT D'HÀBIT PER DARRERA...

MARIA - **El Senyor ha mirat la petitesa de la seva esclava...
Des d'ara totes les generacions em diran benaurada.**

L'ÀNGEL ELEVA, LENTAMENT, ELS BRAÇOS, DARRERA D'ELLA.

UNA MÚSICA POTENT AJUDA A TANCAR L'ESCENA.

FOSC TOTAL, LENTAMENT

TEMPLE DE JERUSALEM

DESPRÉS, S'OBRE LA CORTINA.
PRIMER MÚSICA, DESPRÉS CORTINA, DESPRÉS LLUM.

AL FONS, HI HA EL SACERDOT AMB UNS ACÒLITS.
DAVANT, LES NOIES VESTIDES DE FESTA I AMB FLORS AL CAP.
DARRERA, ELS NOIS.

***** CANTEN. L'espòs de la donzella** M.D.2 núm. 9

L'espòs de la donzella el Senyor escollirà.
És dia de molta alegria quina gran felicitat !
Cantem, cantem amb joia
Cantem, tots cantem, cantem !

ACABAT EL CANT DE LES DONZELLES, LES NOIES ES SEPAREN EN DOS GRUPS

MÚSICA (Florir vara) M.D.1 núm. 17

APAREIX DARRERA EL SACERDOT ACOMPANYAT D'UNS ACÒLITS.

SACERDOT -Benvinguts, En aquest temple sant,
viu reclosa una donzella
entregada a l'oració,
de matins, migjorns i vespres.

És formosa com el llir
que es desclou a les congestes
i té més perfums de virtut
que les roses i assutzenes.

Però és voluntat del Senyor
que d'esporis contrega
amb un baró assabentat,
modest, virtuós i recte...

ARAM - (APART) Està parlant de mi...

BATUS - (APART) Parla de mi, ben segur...

SACERDOT - Però es tanta la puresa de la Verge,
que el baró que dins poc temps ha de ser-ne ric sagrari,
en jorns de goigs o de turments,
no tindria pas la força que el seu càrrec requereix,
si el Senyor, fent un miracle, clarament no el senyales...

Així, s'ha establert que els fadrins que la Verge pretenguin
han de portar prop de l'atri, una vara d'ametller... i esperar que els hi floreixi.
El Senyor fent un miracle, clarament ens el senyalarà...!

(RUMOR GENERAL, ENTRE EL POBLE)

ARAM - Què ha dit... m'he perdut!

BATUS - Parla d'una vara de la qual ha de sortir un lliri...!

SACERDOT - I ara, entrem tots plegats al temple, a pregar al nostre Déu...!

**** MÚSICA (Florir vara)** M.D.1 núm. 17

ENTREN TOTS AL TEMPLE.

MENYS ARAM I BATUS
I TAMBE ADON QUE ELS OBSERVA A DISTANCIA.

- ADON** - I vosaltres , amic Batus, com és que no entreu també a aixecar vostres pregàries al Senyor de la terra i del cel...?
- BATUS** - (EXPLORANT) Què pregàries ni ranglories. El que fem aquest i jo, és morir-nos de ràbia!
- ARAM** - Si, de ràbia... això és ben cert...
- ADON** - I ara, doncs quina us en passa...?
- BATUS** - Quina ens en passa, dieu...?
- ARAM** - Passa que aquí ens ensarronen... oi, Batus?
- BATUS** - Oi...
- ADON** - I doncs en què...?
- BATUS** - En què...? No deixant-nos veure la fadrina que estimem...!
- ARAM** - Per saber... si ens agrada...
- BATUS** - Per poder-la enamora bé...
- ARAM** - Perquè en vulgui a mi i a cap altre...
- BATUS** - O bé a mi i a ningú més...!
- ADON** - Ai, que en sou de tarambanes: Però no us han dit clarament que per haver la donzella que ara us fa tanta set, cal que brolli un pom de lliris d'una vara d'ametller?
- ARAM** - Justament, aquí està l'enredada...
- BATUS** - Aquí està... justament.
- ARAM** - Mai s'ha vist que d'un prometatge... surtin flors... d'un bastó sec!
- ADON** - Però... que no ho heu sentit?: Serà Déu qui farà florir la vara... amb un miracle dels seus...
- ARAM** - Apa! Si es tracta de miracles... és un punt molt diferent...
- BATUS** - Diuen que Déu els fa... i ves a saber perquè...
- ARAM** - Ai, que n'hem estat de bledes...! Ara que hi penso... potser la vara que hauria tingut més flors... hauria estat la meva... o la d'en Batus.
- BATUS** - Que tanoques...
- ARAM** - Que ximplets...
- ADON** - Vaja...! Deixeu-vos d'entendriments: si voleu presentar vara, crec que encara hi sou a temps! (ENTRA AL TEMPLE)
- ARAM-BATUS** – Ho ha dit, oi... hi som a tems, oi... doncs ja hi sóc de peus!
(CADA UN VA PER UN LLOC DIFERENT)
- ARAM** - Per la dreta... o per l'esquerra...?
- BATUS** - El mateix pregunto jo...
- ARAM** - Ai, reforça de la guerra... també és divertit això. A veure si ara dos homes no sabrem trobar un bastó.
- BATUS** - Veureu: Deixem-nos de bromes, i enfoquem... per aquell cantó.
- ARAM** - Si, però aquell camí va a la plaça i si ens perdrem, ja em rebut...

BATUS - Però també, si tardem massa, quan tornarem... tururut...!
ARAM - Aquest pensament m'espanta...
BATUS - El que cal és l'ametller que faci una bona planta...!
ARAM - Doncs jo, el camí vaig a emprendre...
BATUS - Jo me'n vaig al bosc de dret...
ARAM - Busco un bastonet... ben tendre...
BATUS - També busco un bastonet...
ARAM - Torno aquí, ple d'alegria...
BATUS - Torno jo a vigilar el peix...
ARAM - Jo m'espero... (IMPACIENT)
BATUS - Igual diria... (IMPACIENT)
ARAM - El meu... brota...!
BATUS - El meu... floreix...!
ARAM i BATUS - I entre... visques... i alegries... ens casem... avui mateix !!!

SE SENT UN TRO I ES VEU UN LLAMP

*** TRO ***

M.D.3 núm 1

*** CANÇO BELCEBUNA *** quan son al mig

M.D.2 núm 10

ELS DOS PASTORS QUEDEN COM ENRAMPATS.
 ENTREN DE COP ELS DOS DIMONIS I LA BELCEBUNA.

BELCEBUNA (CONNECTAR MICRO) (MICRO REVER) (AL PÚBLIC) Són uns caps verds! Volen anar a buscar un bastonet... i apa... esperar que tregui un lliri... d'això se'n diu anar amb el lliri a la mà.

(ELS MIRA I S'ADONA QUE ESTAN ENRAMPATS)

(PICA DE MANS I DESFA L'ENCANTERI)

BELCEBUNA- Encara no us heu adonat que tot plegat és una martingala per fer guanyar a Josep, el fuster...?

BATUS - Què dieu ? Josep, el fuster...?

BELCEBUNA -Ja ho heu sentit !

ARAM - Però si Josep no ha vingut al temple... s'ha quedat a Natzaret... tot fent anar el ribot...

MUSICA RIBOT

MD 3 núm. 4

BATUS - Si... el ribot...! (RIUEN)

BELCEBUNA- Ah, sí, oi... doncs sapiguen que Josep esta a punt d'arribar al temple envoltat d'una mainada celestial (ecs...!) que l'han anat a cercar...
 (SENYALA) Mireu...!

ARAM - Quin riure... en Josep...!

BELCEBUNA- Voleu fer el favor de mirar...?

ARAM - (PUJA AL DAMUNT DE'N BATUS) Oh... sí... ja el veig... és ell !

BATUS - Traïdor ! No et pots fiar de ningú, per més cara de sant que hi posi...

ARAM - I en Josep guanyarà segur... perquè no està a l'atur !

BELCEBUNA- (AL PÚBLIC) Ara és la meva...! (ELS CRIDA) Ep ! No us preocupeu...!

Jo us donaré una vara... rica, fresca, ben tallada...

les branques de canya pura... i el plomall a punt de florir...!

I us vestiré amb riques teles, vingudes dels darrers confins del món...!

ARAM - Que no anem prou mudats...?

BELCEBUNA- Voleu guanyar amb aquestes pelleringues que porteu, plenes de suors i ronya...
Que patiu la crisi ?

(ALS DIMONIS) Vull el contracte...

ELS DIMONIS - Vols un contacte, Belcebuna, vols un contacte...?

BELCEBUNA- Això...! Contracte, estúpids, contracte...! Que en són de fastigosos !

(ALS PASTORS) Juguem al mateix equip... vosaltres no voleu que guanyi Josep... i jo tampoc, perquè és l'instrument que el Cel prepara...!

ARAM - Quin instrument...? Josep és un instrument...?

(ELS DIMONIS LI DONEN EL PERGAMÍ)

BELCEBUNA- Signeu-me aquest pergamí...

i us donaré, a canvi, les vares d'ametller promeses

i els vestits que us fan glatir !

ARAM - Si no signem..., el fuster s'emporta la noia, això és ben clar... No m'hi penso més !
(SIGNA, I EL PASSA A ARAM)... Tu també...!

BATUS - Ja ho faig... (AMB RECANÇA) Però... escolta pebrot vermell i què diu aquest paper...?

BALCEBUNA- És un rodolí molt fi,

escrit expressament per mi:

Els qui aquí a baix han signat,

s'han compromès formalment,

A fer-li entrega a l'infern...

de l'anima que Déu els ha dat.

A canvi de rebre d'incontinent,

unes vares eixerides...,

uns vestits colgats d'argent,

i garlandes ben guarnides !

(AL PÚBLIC) Sóc una poetessa per descobrir, encara .

(VAN PER SORTIR)

BATUS - Com dieu... que hem de donar-vos l'anima...?

BELCEBUNA- Però si no és res... si no sabeu ni a on la teniu...! (SURT)

BATUS - Escolta... li hem donat l'anima, te n'adones? Li hem donat l'ànima...!
Per cert... tens ànima, tu ?

ARAM - Em penso que sí... però no se si la porto al damunt...!

TOTS DOS - Ai... l'ànima...!

ENTRA BELCEBUNA, AMB ELS VESTITS, ACOMPANYADA DELS DIMONIS QUE VESTEIXEN ALS PASTORS.

BELCEBUNA - Mireu quina meravella, quins materials, quines sedes... fantàstic...! Ara si que esteu preparats per a guanyar Josep i tots !

BATUS - Tota aquesta meravella... a canvi de l'ànima... ves, quin canvi !

ARAM - Ara semblo el rei de Bastons !

BATUS - i jo... la sota d'Ors...!

ARAM - Em veig amb cor de cantar-ne una !

BATUS - Cançons en aquest moment...?

ARAM - Seguiu-me i ens en sortirem...

CANTEN: "ELS MES GALANTS"

M.D.2 núm. 11

BELCEBUNA - Ei, nois, afanyeu-vos... heu d'anar amb els altres pretendents... ehhh ?

ARAM I BATUS - Queeeè ?

BELCEBUNA - Coi ! Les vares... (ELS LES DONEN I SURTEN CORRENT)

(BELCEBUNA AL PÚBLIC) : Pobrets...! Fan d'esquer, i no se n'adonen !

DIMONIS - Som dolents... oi... Belcebuna... som dolents ?

BELCEBUNA - (ELS EMPENY) Si... ui... molt dolents...

SURTEN TOTS PLEGATS.

(ENTRA JOSEP, AMB ELS ÀNGELS, S'HO MIRA TOT.)

** MÚSICA "Flauta":

M.D.2 núm.12

JOSEP - Aquí em tens, Senyor, confiant en la teva paraula. I no conec el que m'espera. Reclosa entre aquests murs, hi ha la noia que estimo... Només vull pensar que la paraula de Jahvè em porta cap a ella... I si no fos d'aquesta manera?

(RESOLT) No m'està permès de dubtar. Entraré a pregar i que Ell m'il·lumini ...

(ENTRA AL TEMPLE)

(ENTRA EL SACERDOT, TOT EL SEGUICI I TOTS ELS PASTORS.)

** MÚSICA "Florir Bara":

M.D.1 núm.17

SACERDOT (CONNECTAR MICRO 2) - Que entrin els pretendents !
ENTREN ELS PRETENDENTS.)

SACERDOT - Postreu-vos. (TOTHOM S'AGENOLLA.)

SACERDOT - Jahvè: tu ens has demanat un espòs digne per a Maria. Que la llum ens il·lumini i ajudi a entendre la teva voluntat.

(DE COP, LES VARES DELS CÒMICS M.D.3 núm.5 TREUEN FOC. S'ESPANTEN I SURTEN.)

NOIA - Oh... mireu... mireu...!

NOIA II - La vara de Josep ha florit...(SORPRESA)

ADON - (AVANÇA) És un senyal del cel !

GATZER - (AVANÇA) No hi ha dubte: Josep és l'escollit...

GATZER - Visca Josep !

TOTHOM - Visca Josep !

SACERDOT - Josep de Natzaret: la gràcia de Déu t'ha escollit, per a la mà de Maria. Que Ell us beneeixi per a sempre.

ENTRA MARIA.

JOSEP AVANÇA. TOTS L'ENVOLTEN.

JOSEP VA A BUSCAR MARIA. QUEDEN AL CENTRE VOLTATS PER TOTS.

SACERDOT - De Josep fuster, la vara tragué
un brot primaveral
i és que el cel el vol, des d'ara
per a la verge angelical.
Que es faci com Déu disposa
i sigui Maria per ell...
la seva fervent esposa...

JOSEP - Com la nau que, en mig del mar,
totes les rutes remou
jo et cercava adelerat,
per trobar-te de bell nou.
Per esposa et prenc, Maria,
que el meu cor en tu confia.

MARIA - Reclosa en el temple sant,
mai no he perdut l'esperança
que Déu premiés l'afany
i ens donés la benaurança.
Pren, Josep, el meu esperit
i sigues el meu marit.

SACERDOT - Des d'ara sereu esposos,
plens d'amor i fervorosos,
per escampar l'alegria
d'una vida compartida.

**** MÚSICA CASAMENT**

M.D.2 núm13

ENTREN ARAM I BATUS AMB UNE FLORS LLIGADES ALS PALS.

ENCARA HI HA NOIES QUE BALLEN I CANTEN.

ALGUNES DIUEN: Visca Josep..., "visca l'escollit...!"

PUJA LENTAMENT

ARAM I BATUS ENTRAVEN PERÒ QUEDEN GLAÇATS EN VEURE QUE
CRIDEN EL NOM DE JOSEP.

LES NOIES VAN ENTRANT,

PERÒ QUEDEN A L'AGUAIT ANNA I CATERINA.

ARAM - Que sentiu a qui han escollit...?

BATUS - Sí, amic... Rep qui rep...!

ARAM - Però això a mi, al magí, no m'hi cap.

BATUS - El cel ens ha dat carbassa---!

ARAM - Això d'escollir en Josep, ha estat massa!

BATUS - El mentider! No fa molt que ens digué clar com un sol... que no venia...!

ARAM - El pantufla...!

BATUS - La veritat és que ens han carregat la llufa...!

ARAM - Ai senyor, jo em feriré...

BATUS - A mi, la pena em trastoca...

ARAM - Aquí, al cor, hi tinc un feix...!

BATUS - Haurem de tornar a casa... amb la canya sense peix...!

LES NOIES ELS AGAFEN DE BRACET...

CATERINA - No us poseu tristos que podeu comptar amb nosaltres...

ANNA - Aprofitant que som al temple, podríem fer un cop de cap... i tornar a Natzaret
casats i contens...

ARAM i BATUS - Ai, que els ha pujat la casera al cap...

CATERINA i ANNA - Va... uns passets... un sí... i, cap a casa...

ARAM i BATUS - No... no...!

**** UN TRO DESTELLANT**

M.D.3 núm1

APAREIX, AL MIG, BELCEBUNA, TERRIBLE

BELCEBUNA (CONNECTAR MICRO) - Aquests dos no van enlloc perquè m'han de donar l'ànima...!

ARAM i BATUS - L'ànima...?

BELCEBUNA - Tot està aquí apuntat i signat per vosaltres: a canvi dels bastons i dels vestits, m'heu de donar l'ànima...!!! I, ara, la vinc a buscar...!!!

CATERINA - Però, qui és aquest espantall?

BELCEBUNA - Noia, més respecte... que sóc una dimònia de l'infern...!, poseu-vos a tremolar...! (ES DIRIGEIG ALS DOS DIMONIS) Vosaltres...llanceu-vos damunt d'aquests pastanagues..., estaqueu-los fort... i arranqueu-los l'ànima...

S'ORGANITZA UNA CARRERA PER L'ESCENARI

ANNA - Què us heu cregut, dimònia esquifida...?

BELCEBUNA - Esquifida, a mi...? m'ha dit esquifida...! (QUEDA DESCONCERTADA)

ANNA I CATERINA DIRIGINT-SE A DINS: Eh, companys... veniu..., auxili...!

***** UN TRO**

M.D.3 núm1

***** SAMARRUCK**

M.D.2 núm14

ENTREN NOIS DE PER TOT ARREU I ELS ENCERCLEN.
COMENÇA UNA MENA DE BATALLA A ON BELCEBUNA I ELS SEUS
PORTEN LES DE PERDRE.)

TOTS - Infern, infern, infern, infern.

QUAN TOT EL POBLE ÉS A ESCENA. ESPERAR 3 SEGONS i GO

****TOT DE COP, APAREIX LLUCIFER**

**** MÚSICA "TRÓ"**

M.D.3 núm.1

**** TOTS QUEDEN IMMÒBILS, QUADRE PLÀSTIC.**

LLUCIFER (CONNECTAR MICRO) - Mortals: raça poruga.
a qui es mogui o cridi més,
el faig pols com una eruga.

QUEDEN TOTS QUIETS. SURT AMB UN PAL.

LLUCIFER - Sé quins són vostres temors
i quin és l'anhel que guia
vostra fe i vostres amors...!
Jo faré que renegueu
de l'amor que professeu

al Déu de vostra nissaga !

BELCEBUNA - Senyor Llucifer qui fa el que pot...! (S'ARROSSEGUEN.)

LLUCIFER - (DE COP) Amb vosaltres ja passaré comptes.
Estaqueu fort aquests miserables... i tots cap a les calderes...

(ENTREN DIMONIS I LLIGUEN ELS PASTORS AMB UNA XARXA VIRTUAL.)

DESPRÉS ADON CRIDA:

ADON - Senyor de les altures, protegeix el teu poble de pastors...! **AIXECA LES MANS**

**** MUSICA "ÀNGEL 1" M.D.1 núm.5**
APAREIX, AL BELL MIG, SANT MIQUEL.

MIQUEL (CONNECTAR MICRO) - Vil, fes-te enrera...(CAU LA XARXA.)

LLUCIFER - Ohhh...!

PROJECCIONS

(GUERRA ENTRE LLUCIFER I L'ÀNGEL)

MIQUEL - Les flors de primavera,
no són pel cuc roí.
No us espanteu,
que jo vinc manat per Déu,
per donar-vos llum i guia,
i deslliurar-vos del mal
que, amb el seu odi infernal,
Llucifer fer-vos volia...

LLUCIFER - Jo no t'havia demanat,
i tu, altiu i agosarat,
véns a aigualir ma victòria.

MIQUEL - Vinc a fer-te saber,
a on arriba el teu poder,
llac de quimera i d'escòria.

LLUCIFER - El meu poder, dius, Miquel?
No en té més el Déu del cel
ni d'igual n'hi ha a la terra.

MIQUEL - Insensat ! Et vols veure esmicolat,

per uns infants que et fan guerra?

LLUCIFER - Com? Retut per uns infants,
jo que lligo els cors humans,
i d'ells en faig ma joguina...?

MIGUEL - Si, tu, tu, dragó infernal...

LLUCIFER - Ans de veure cosa tal,
llur cos devindrà en ruïnes...

MIQUEL - No els tocaràs ni un cabell...

LLUCIFER - Mal llamp !

MIQUEL - Rabeja, mesell...

LLUCIFER - Els vull meus...

MIQUEL - Enllà, canalla...!

NOIS - Defenseu-nos, jovencell.

MIQUEL - Entre vosaltres i ell, Déu ha alçat una muralla...

LLUCIFER - Acabem...!

MIQUEL - Si. Tu ho has dit. (LLUITEN)

Flecta el cap, mal esperit... (Multi Eco núm. 8)

(ACABA LA LLUITA.)

LLUCIFER - Oh... impotent, altra vegada... (CAU A TERRA.)

RUBINA - Guaiteu, nois, obeeix...

TOBIES - I a despit seu...

NAÏM - Així m'agrada...

RUBINA - Era l'esperit del mal...

ABEL - Si que l'era...!

NAÏM - Criminal...

TOBIES - Jo, si el cel permís em don,
fins li vull escopir el front.

ABEL - Jo li clavaré una coça...

RUBINA - Tinc una idea feliça (feliç),
agafem tots els bastons, (ENTREN LES NOIES.)
i clavem-li una pallissa ! (VAN A AGAFAR BASTONS.)

MIQUEL - Llucifer: el veus ara, el teu poder...?

LLUCIFER - Fuig, que l'odi m'aclapara.
Treu-me la petja del cim
i rodolaré a l'abim (abisme).

MIQUEL - Cal confondre't més, encara...

PASTOR - Vinga nois, bastons enlaire !
(LLUCIFER A TERRA)

**Com qui fos matalasser,
garrotada, garrotada.
Com qui fos matalasser
Garrotada a Lluçifer.**

**El dimoni maleït,
hem de deixar-lo atuït...!
Atuït...! atuït...!**

**Com si fos un matalàs,
estovem-lo, estovem-lo.**

**Com si fos un matalàs,
fins que ens digui prou el braç.**

**Blavejat de baix a dalt,
potser no farà més mal.**

**Com qui fos matalasser,
garrotada garrotada.
Com qui fos matalasser
garrotada Lluçifer.**

EL DIMONI ENCARA S'INCORPORA I RIU.

** RIURE CHICANO

M.D.2 núm. 15

** MÚSICA "TRÓ"

M.D.3 núm.1

ES TANCA LA CORTINA.

** MÚSICA MITJA PART

M.D.1 núm. 20

FI DE LA PRIMERA PART

**** MÚSICA SEGONA PART + NARRADOR****M.D.1 núm.21****** S'APAGUEN, LENTAMENT, ELS LLUMS DE LA SALA.
VIDEO ROMA IMPERIAL (duració 1 minut) sobre Telo.****NARRADOR – Han passat ...****però un dia a trenc d'alba...****S'OBRE EL TELÓ DE BOCA****APAREIX EN PENOMBRA UN CARRER,****APAREIX, PER UN LATERAL, JOSEP. VESTIT AMB ROBES DE VIATGE A
L'HIVERN. SEMBLA QUE NO VOL SER VIST.****FORA VIDEO TRACK 6****GABRIEL(CONNECTAR MICRO) - Surts de viatge, Josep... vas molt lluny ?****JOSEP - (AMB UN ENSURT) Qui ets... (EL BUSCA) Ah ! Et reconec la veu...
Tu em vares fer anar al Temple... em conduïres fins a Maria, i t'ho vaig agrair...
però ara haig de marxar ! (DECIDIT)****GABRIEL - Portes pressa...****JOSEP - Haig de ser fora ! No vull cap escàndol. S'ha de fer sense escarafalls... Haig de
fugir... Jo estimava Maria... i l'estimo encara per damunt de tot. (TRIST) Per això
em cal marxar...****GABRIEL - M'ho pots explicar ?****JOSEP - Estic segur que ho saps ! Els àngels ho sabeu tot...! (TRIST) Maria espera un fill...
Un fill, i no és meu... no ... no hem estat junts ni una sola vegada... Oh, Senyor,
quina desgràcia ! Això és horrible al nostre poble... La podrien lapidar... matar-la, si
es fes públic ! Per això haig de marxar... i d'aquesta manera... la culpa serà meva...
només meva... per haver-la abandonat !****GABRIEL - Encara creus amb la paraula de Déu...? puc confiar-te un secret...?****JOSEP - (AMB UN CRIT) Creure !**

GABRIEL - (FLUIX) És cert. Maria porta un fill a les seves entranyes... per obra de l'esperit de Déu ! (JOSEP QUEDA PARAT) Ella és la dona més pura de tota la creació. El Senyor vol enviar a la terra el seu propi fill, i l'ha escollida. Pots entendre aquest misteri ?

JOSEP - No... no ho puc entendre... és massa fort, per a mi !

GABRIEL - Cal que el Fill de Déu neixi a Betlem, perquè es doni compliment a les escriptures. Ves, Josep, condueix la dona a Betlem... Allà tot serà meravella !

(L'ÀNGEL MARXA)

JOSEP - Com? Portar-la a Betlem... Avançada de nou mesos... pel desert...? Qui m'obligarà a portar Maria a Betlem... Àngel... on ets...?

** MÚSICA CENSOR

M.D.2 núm.16

L'ESCENA COBRA VIDA I COLOR. LA GENT ESTÀ AL VOLTANT DEL CENSOR

I ARA ES MOU. AQUEST EXIBEIX EL PERGAMI I DIU :

PREGONER- Per ordre del pretor,
es fa saber, a tothom,
que nostre amo el Cèsar,
que és qui mana en aquest món,
ha tingut un pensament,
ben digne del seu talent.

Tothom ha d'empadronar-se,
s'ha d'apuntar per escrit,
en una llista complerta,
perquè així ho ha decidit.

Tanta gent viu a l'imperi,
tants pobles ha dominat
que ara cal fer-ne un recompte,
per a tenir-lo ordenat.

ADON - Així, totes les famílies,
tant si volen com si no,
quedaran esclaus de Roma,
amb tota la submissió...!

PREGONER - La intenció has endevinat...
però jo encara no he acabat:
Heu de tornar al vostre poble,
amb les dones i el ramat.

GRAN ENRENOU DE LA GENT

ADON - Senyor: que heu perdut l'enteniment?
El nostre poble és Betlem !

DONA - Des d'aquí fins a Judà
tot un desert cal passar...!
Sens aigua, sens aliments,
exposats a tots els vents...!

ADON - Portem moltes criatures
i algunes dones prenyades,
com eixirem des d'aquí,
fins a les nostres contrades?

DONA - Fa uns anys, era tanta la sequera,
que deixarem l'habitatge
i vinguérem a Natzaret,
tot cercant aigua i herbatge.

PREGONER - Doncs ara hi heu de tornar,
la llei no és cap miratge
i ordena registrar tothom,
al poble del seu llinatge.
I no un servirà de res fer enrenou o protestar :
Tot aquell que no obeeixi, l'haurem de fer empresonar !
(ENSENYA UN PERGAMÍ.)
I jo he dit tot el que he dit,
perquè aquí figura escrit.
Glòria Cèsar emperador,
que ens estima de debò...!

MARXEN ELS ROMANS. MARIA S'HA ANAT ACOSTANT A JOSEP.
TOTHOM CRIDA I INSULTA.

MARIA - (EN PRIMER PLA) Josep ... ja vas vestit per sortir de viatge... Qui t'havia avisat?

JOSEP - Algú que m'ha fet caure la bena dels ulls. Mirava, i no sabia veure. Ara comprenc.
Anirem a Betlem, esposa. El nostre destí és allà.

MARIA - Endavant, Josep. Estic... preparada...!

MARIA SE'N VA PEL FONS. JOSEP LA SEGUEIX.(PUJA LLUM GENERAL)

ADON - Tornarem a Betlem. No ens queda cap altre remei. Recollirem diners pel viatge.
Alguns de vosaltres haureu de baixar a cal forner, per fer provisió de pa i ajudar-lo...

ARAM I BATUS - Nosaltres hi anirem !

CATERINA - Doncs nosaltres...

ANNA - Nosaltres us acompanyarem...

CATERINA - Perquè us podríeu perdre...!

ARAM - Fugiu ! Per què ens hem de perdre...?

RUTH - Home... vol dir que us podeu perdre... per la taverna...

TOTS RIUEN.

CATERINA - No us molestarem...

ARAM - Que no veieu que pastar el pa és cosa d'homes... com nosaltres? Què pensaria la gent...

BATUS - Vosaltres..., tireu amb la colla... i ja us atraparem amb la cistella plena de pa.

ADON - Teniu: aquests diners són pel forner. No els perdeu !

RUTH - Pobres diners: això és com posar una guineu a vigilar unes gallines...!

RIUEN.

BATUS - Apa, enllà, males peces... nosaltres som honrats !

NOEMÍ - Potser si... però per si de cas... no us acosteu massa a la taverna...!

TOTS RIUEN. ELLS MARXEN ENFADATS.

ADON - I ara... tots nosaltres... comencem el llarg camí. Tot primer passarem per la cleda a tancar el bestiar, i pel camí de Betsaida, tornarem a la nostra estimada terra...

ADON FA UN GEST DE SENYALAR EL CAMÍ. TOTHOM COMENÇA A CAMINAR

PERÒ QUEDA ESTÀTIC. AL BELL MIG APAREIX MARIA, JOSEP I EL RUC.

**** MÚSICA Burro nou M.D.1 núm.22**

ELS PASTORS QUEDEN RETALLATS I QUIETS SOBRE EL FONTS.
ELS DEL MIG SE SEPAREN.

PUJA LA CORTINA DEL FONTS I ES VEUEN JOSEP, MARIA I EL RUC.

(EL BURRO ESTÀ AMAGAT A TERRA, AMB UNA TÚNICA A SOBRE)

ENTREN MARIA I JOSEP QUE S'HI COL·LOQUEN.

AL TANCAR ½ CORTINA AMERICANA DEL MIG, FOSC

LA CISTELLA

LA LLUM S'OBRE DE COP. CORTINA DEL MIG TANCADA

ENTREN ARAM I BATUS, VAN VESTITS DE FORNERS.
PORTEN UNA CISTELLA.

**** CANTEN LA CANÇÓ DELS FLEQUERS música sense lletra M.D.2 núm. 17**

AMB ESTROFES NOVES REFERIDES AL DECRET DEL CÈSAR I AL VIATGE A PEU A BETLEM.

BATUS - (VA A LA CISTELLA) Au, vinga, que fem tard...

**** EFECTE percussió flequers M.D.3 núm. 6**

ARAM - Espera... sento fressa... si... si... (PAREN PER ESCOLTAR)

BATUS - Quina remor tan estranya...

ARAM - Veuràs: pugem en aquell turó i observem-ho...

SURTEN D'ESCENA I DEIXEN LA CISTELLA.
SE SENT UN TRO: L'ESCENA CANVIA DE LLUM.

ENTREN UN GRUP DE DIMONIS. JUGUEN ENTRE ELLS: CAUEN,
SALTEN... FAN CABRIOLES.

URIEL - (OBSERVANT LA CISTELLA) Eh.. tu... eh... tu...

STAROT - Queeè...?

URIEL - (ASSENyalANT LA CISTELLA) Mita... Mita...

STAROT - Oh... Ohh... (DEMANANT QUE OBRIN) Au.. Au...

URIEL - (OBSERVA LA CISTELLA I L'OBRE.) Hi... hi...

STAROT - (MIREN A DINS, AMB RECEL.) Oh...Ooohh...

URIEL - Què és... Què és...?

STAROT - (TREU UNA BARRA) És... és... pa... (INSEGUR) Pa (MÉS SEGUR).

URIEL - (CONTENT) Pa... pa...!

STAROT - Au... anem... au... anem... Agafa...!

URIEL - El pa?

STAROT - És clar...!

URIEL - Però no menjar... nosaltres... no menjar... pa...!

STAROT - No per menjar... per... per empenyar...

URIEL - Els homes...?

STAROT - Ara !

URIEL - Empenyar homes... empenyar homes...

STAROT - No el trobaran...!

URIEL - No...!

STAROT - S'empenyaran...!

URIEL - Molt... Molt...!

STAROT - (ORDENANT QUE L'AGAFIN.) Apa... Apa...

URIEL - Tira... tira... Anem... Anem...

ENTRE TOTS S'EMPORTEN TOTES LES SAQUES I LES PECES SOLTES.
DEIXEN LA CISTELLA TANCADA I MARXEN TOT FENT GRESCA.
TORNEN L'ARAM I EN BATUS.

ARAM - Noi: no hem vist res, però la remor era molt forta...!

BATUS - I què me'n dius de la pudor de sofre...?

ARAM - Que em fa esternudar i plorar... (ESTERNUDA.)

BATUS - Bé... bé... Val més que toquem el dos. Tot això no em fa cap gràcia... Agafa...!
AGAFEN LA CISTELLA.

ARAM - Si... vinga... amunt...

L 'AIXEQUEN I QUEDEN PARATS QUE NO PESI RES.

*** EFECTE VARES M.D. 3 núm.5 .

ARAM - Apa... Si ara no pesa res...!

BATUS - Ens hem tornat forçuts... o és que ha perdut pes?
DEIXEN LA CISTELLA A TERRA I, LENTAMENT, L'OBREN.

ARAM - Ah... ah...

BATUS - Oh... oh...

ARAM - Rellamp... tot ha volat...!

BATUS - Pans, panets... coques... rosquilles i carquinyolis... em podeu dir a on heu anat...?
(DE COP ES GIREN I MIREN EL PÚBLIC.) A veure: qui ha estat de vosaltres?

ARAM - Tanta gana passeu que heu de venir a robar-nos?
S'ORIGINA UN GUIRIGALL AMB LA MAINADA.

ARAM - Tot el pa del poble...!

BATUS - Tots els encàrrecs...!

ARAM - Pobres germans nostres que han anat a Betlem confiant en nosaltres...!

BATUS - Escolta: no pot fer ni un moment. Donem un tomb pel bosc, a veure si encara enxampem els lladres...!

ARAM - Agafo una garrota... som-hi...! (SURTEN ARMATS DE GARROTS.)
L'ESCENA QUEDA, UN BREU INSTANT, BUIDA.
SE SENT LA VEU DE BELCEBUNA.

BELCEBUNA (CONNECTAR MICRO) - Dimonis... dimonis...on us heu ficat? (ENTRA.) Dimonis !
(ES FIXA EN EL PÚBLIC.) Oh... si aquí hi ha gent... (FENT-SE LA SIMPÀTICA)
Perdoneu: no heu vist pas passar una colla de dimonis? Si... I per on anaven? Per allà... no? Per allà...? Doncs, moltes gràcies !
Caminàvem junts, però jo m'he aturat a collir margarides, que m'agraden molt i ens hem perdut. Tots plegats anem cap un poble que es diu Betlem... on em penso que hi haurà un cacau... Però, sense mi... els dimonis no faran res de bo... perquè són molt rucs..., si gairebé no parlen ! Bé. Ara me'n vaig...
(SE SENTEN LES VEUS D'ARAM I DE BATUS) Oh... Ara ve gent... i no m'han de veure ! A on m'amago, jo? Què és això? (LA CISTELLA) Una cistella? Doncs...

m'amagaré dins de la cistella, i així passaran de llarg. Però... vosaltres no digueu res... eh...?

ES FICA DINS DE LA CISTELLA.

ARAM - És inútil, Batus... a hores d'ara ja seran lluny...

BATUS - Si els haguéssim atrapat...! (RESIGNAT) Va... Agafa la cistella i anem a trobar la colla. Hem de contar-ho !

ARAM - Si... si... vinga...!

**** EFECTE Vares**

M.D.3 núm. 5

(AGAFEN LA CISTELLA I TROBEN QUE PESA.)

ARAM - Però, què és això...? Ara torna a pesar com si fos plena...

BATUS - Ens hauran tornat els pans. (BAIXEN LA CISTELLA I L'OBSERVEN)

ARAM - (LI DÓNA UN COP DE PEU) Què hi ha aquí dintre...?

BELCEBUNA - Pans... panets... coques, carquinyolis...!!!

BATUS - Veus? Ens han tornat el pa !

ARAM - Si...!!! (S'HO REPENSA.) Escolta: tu has sentit mai cap pa que enraoni...?

BATUS - Vatia el món ! Ben cert que no !

ARAM - Això també és cosa del dimoni...!

BATUS - Doncs, tu prepara la garrota, que jo obro...

ARAM - A la una... a les dues... i a les tres...!

OBREN LA CISTELLA I SURT LA BELCEBUNA.

ARAM I BATUS - Belcebuna, tu... altra vegada?

**** EFECTE SORPRESA !**

M.D.3 núm. 7

ARAM - Què n'has fet dels pans, panets i coques que hi havia aquí dintre...?

BELCEBUNA - Pans, panets... coques...? Us juro que no en sé res...!

BATUS - Mira que rebràs molt fort.

BELCEBUNA - Us dic que no en sé res...! Passava per aquí i, per amagar-me..., m'he ficat a dintre de la cistella...!

BATUS - Passaves per aquí... i a on anaves?

BELCEBUNA - Anava a... anava a... ep, ep...! Això és un secret...! i per a mi els secrets són sagrats... (ELS CÒMICS L'ENVOLTEN.) Deixeu-me marxar, eh?

ARAM - Tot primer, explica'ns a on anaves...!

BELCEBUNA - Em podeu esclafar, que no penso dir-vos res. Jo no penso dir-vos que anava amb els meus companys dimonis a Betlem...

ARAM - Bé... bé... si no ens ho vols dir, no ens ho diguis... Però, què hi anàveu a fer a Betlem?

BELCEBUNA - Ai... que no... que no penso dir-vos res...! Feu-vos-en càrrec. Com voleu que expliqui que Herodes i Llucifer..., que és el meu amo..., s'han posat d'acord per agafar presos Josep fuster i Maria? Si ! El fuster de Natzaret ! Però... això és un secret... Estaria bé que jo el digués.. De cap manera...!

ARAM - Sents això Batus? (A BELCEBUNA) Bé: si no ens ho vols dir, no ens ho diguis...

BELCEBUNA - Es clar que no diré res. Jo no puc explicar-vos que tot això del cens és una martingala per agafar els esposos i que tots els diables anem a Betlem perquè no se'ns escapin !

Però això... jo no ho puc dir..., ho sento..., un secret és un secret ! (SOLEMNE)

ARAM - Batus, és qüestió d'avisar el poble...

BATUS - Si: però primer ens hem de desempallegar d'aquesta cotorra.

BELCEBUNA - Mai no us diré res. No sóc una bocamolla... (PENSA.) O... potser que ja he xerrat massa... Ai que em penso que si...! Que he xerrat massa i tornaré a rebre...! (ELS CÒMICS L'AGAFEN.) Ai, però... què feu..? Què feu...?

***** CANO *****

BATUS - Tu pagaràs per tots, (LA FIQUEN A LA CISTELLA).

BELCEBUNA - Deixeu-me... fora... socors...!

BATUS - Allà... al fondal... al barranc...

ARAM - Al fondal... au, de pressa... un, dos... tres !

SURTEN, AMB LA CISTELLA, D'ESCENA. SE SENT UN GRAN TERRABASTALL

** EFECTE Xoc

M.D.3 núm. 8

BATUS - Ja no piula...!

ARAM - Veus... Ara em fa mal el cor !

**BATUS - Era una dimònia, no? Doncs ja està fet ! (L'ARAM FA EL GEST DE PREOCUPAT)
Mireu amic, no parlem més de basarda
I anem a buscar una casa... abandonada.
Ens guarnirem un llit ben tou, amb pellofes i flassades.
Amagant sota el coixí nostres trifulgues i ànsies,
Mentre els companys pastors tombaran vents i glaçades...
Nosaltres dos dormirem satisfets com unes Pasqües.**

** MÚSICA Xoc

M.D.3 núm. 9

ARAM - **I si es el cas que a mitja nit, un altre diable vol venir a molestar-nos... o a trencar-nos la becaïna, tindrem prou pit per agafar una vara... I aixafar-li l'os bertrán, o trencar-li les dos banyes.**

BATUS - **Però ara fem-ne avia, perquè s'està fent fosc... i comença a ploure...! això ! Busquem alguna casa abandonada per dormir i, a trenc d'alba, continuem cap a Betlem...**

ARAM - **De pressa..., per la drecera...! (MARXEN)**

ÉS FA FOSC TOTAL.

ES TANCA LA CORTINA

PER UN LATERAL DE LA PLATEA, APAREIX JOSEP, MOLT CANSAT, MOLT FEIXUC DE VESTIT I ENFREDORIT.

DARRERA, MOLT TÍMIDA, APAREIX MARIA, IGUALMENT VESTIDA I ENFREDORIDA.

JOSEP - (MIRA I ES DIRIGEIX AL PÚBLIC, COM UN ORADOR)

Cansat estic de llarga caminada / car he vingut a peu de Natzaret;
Amb mi ha vingut també l'esposa aimada / desafiant distancies, neu i fred.
En entrar a la vostra ciutat formosa / ens ha sobtat el monstre de la nit;
Però es una nit tant trista i gelabrosa / que el fred fins esdernega l'esperit.
Prou hem cercat per tota la contrada / un cobricel per esquifit que fos,
però és tant gran el gruix de la gentada / que cerca pels hostals taula i repòs,
que encara que amb veu vibrant i tremolosa / he dit el nostre estat als hostalers,
ni sols per descansar la meva esposa / he aconseguit trobar un humil recés.
Ella es mostra resignada / i en té prou amb una cova humil, entre animals,
Però si arriba l'hora benaurada / dels esdeveniments providencials
i la poncella verge treu florida... / Quina vergonya per a la humanitat
que el Senyor de tot el que té vida... / es vegi així dels homes rebutjat !

UN ESPECTADOR - Teva la culpa en aquest cas seria !

JOSEP - Oh, no, ciutadans, que jo confio plenament que em donareu estada per Maria!

UN ESPECTADOR - Que us donarem alberg...?

JOSEP - Al menys per ella...!

UN ESPECTADOR - Allunya't, que no et volem veure, ni sentir.

Cerca un fanàtic que un jaç et doni,
per consumir-vos presos del fred nu.
Més grat tindrem d'hostatjar el dimoni,
que a immigrants com la teva esposa i tu...!

MARIA HA ANAT ACOSTANT-SE A JOSEP I L'ESTIRA PER FER-LO MARXAR, AMB EL CAP COT.

JOSEP - Oh, Déu vivent ! En una nit tant esfereïdora, com ho farem sense un alberg decent...?

***** CANÓ blanc *****

SURTEN. PUJA UNA MUSICA.

**S'OBRE LA CORTINA DEL MIG, I ES VEU:
EL DECORAT CARA DE DRAC**

******* CANÓ VERMELL *******

PUJEN PER PLATEA UNS DIMONIS VESTITS AMB FRACS VERMELLS I AMB MALLS NEGRES PER SOTA

S'IL·LUMINA SUAUMENT L'ESCENA, AMB POCA LLUM LOCALITZADA..
SALA INTERIOR D'UN PALAU. AL MIG DE L'ESCENA HI HA UNA
TAULA, RICAMENT PARADA I PLENA DE COPES DE VI,
ESPECTACULARS.

HI HA DIMONIETS QUE SERVEIXEN A TAULA I ESQUELETS QUE
S'ARROSSEGUEN PELS RACONS.

AL FINAL, QUEDEN DAVANT DE LA TAULA I SALUDEN L'APARICIÓ DE
LLUCIFER.

**** Visca dimonis llarg**

M.D.1 núm. 23

******* LLUM Platea 15% *******

***** PAMPALLUGUES vermelles *****

DIMONIS - Glòria, glòria a nostre rei...!

**** INFERN dura tota l'escena**

M.D.2 núm19

**SATANÀS – Fem que, a tot arreu, domini l'anarquia de l'infern,
guerra... guerra d'odi i d'extermini,
guerra als homes... i a l'Etern...!**

**DIMONIS - Fem que, a tot arreu, domini l'anarquia de l'infern,
guerra d'odi i d'extermini,
guerra als homes... i a l'Etern...! (HO DIU AL PÚBLIC DESCARADAMENT)**

PUJA BOCA INFERN MUSICA IMPONENT

**LLUCIFER (CONNECTAR MICRO) - Avui l'infern celebra una gran festa,
doncs veu triomfar pel món tots els plaers.**

**SATANÀS - Com un trofeu lumínic de conquesta,
ho celebrem una vegada més !**

LLUCIFER - Trista és la vida del mortal que plora (AL PÚBLIC AMB RESSÓ)
i encara ho és més la del creient. (FESTA AMB EL PÚBLIC)
La fe és una cadena esgotadora,
que estaca, curts, paraula i sentiment.

SATANÀS- Tot ser mortal que en eixa terra immunda,
cerca la pau i no la pot trobar...
qui navegant dins la mar profunda del seu dolor
desitja el benestar...

DIMONI Que tasti el gust del qual n'hi fem ofrena,
que vingui a seure a nostre taula d'or...

DIMONI - El goig sens fre li ofegarà la pena...
sols el plaer carnal emplena el cor...!

FAN GRESCA I CRIDEN "SÍ... SÍ.
SATANÀS - Gaudiu del món ! gaudiu-ne sense mida
i sens pensar que mai heu de morir...

DIMONI - Deliciosament us passarà la vida...
i serà per nosaltres el vostre destí ! (REPETEIX)

LLUCIFER - Aixequem doncs, de bell nou, la copa,
mentre el nostre triomf festegem
i, amb els llavis humits i la llengua xopa,
brindem, amics, de nou...

** MÚSICA "TRÓ"

M.D.3 núm.1

TOTS - Brindem...!
BRINDEN I BEUEN. DE COP, APAREIXEN ELS ESQUELETS MOLT
ESVERATS, QUE SENYALEN UNA PORTA DEL FONTS.

SATANÀS - Ires de l'infern...! Què voleu dir-nos...?

DIMONI - No parlen, Llucifer, no tenen llengua...!

DIMONI 2 - Senyor: senyalen que s'acosten dos pastors !

SATANÀS - Dos pastors ! Ah...! Seran els primers de tastar nostra venjança !

LLUCIFER - Ara mateix coneixeran tots els rigors:
Ocultem-nos i els caurem al damunt, sense recança !

** Gravació còmics

M.D.1 núm.24

ARAM - Estic xop fins al moll de l'os...

BATUS - La pluja m'arriba al melic...

ARAM - Hem de trobar un soplug, sigui com sigui...

BATUS - Fixa't : Allà... hi ha una casa...

ARAM - Sembla abandonada...

BATUS - Tant millor ! Així no ens faran fora... apa...

ARAM - No ho sé... em fa basarda...

BATUS - Vinga... val més això que res...

***** CANÓ Blanc 15% COMICS *****

TRANSFORMACIÓ. DESAPAREIXEN TOTS ELS DIMONIS. QUEDA LA TAULA PARADA AMB LES COPEES.

BATUS - Entra, Aram, és una casa abandonada...!

ARAM - I... aquesta taula tan ben parada?

BATUS - De gent que haurà fugit a tota pressa...

ARAM - Doncs això, a mi, no em fa pas peça...!

BATUS - Deixem-nos d'embuts, minyó...
que aquí hi ha vi del més bo...
i, amb la set que porto arrossegada,
em beuré aquest mam d'una tirada !

ARAM - Ara que ho dius... jo no penso quedar-me en sec...
perquè fa molts dies que no bec..!

BATUS - Vatua els sants, és vi de garnatxa...!
Aquest, sempre m'emborratxa...

ARAM - A la copa m'hi abocaré...
i ni una gota no en deixaré..!
SURT LLUCIFER. ARAM I BATUS JA VAN TOCATS.

ARAM - Mira: el vi ja em comença a fer efecte...
perquè aquí davant veig un subjecte...!

BATUS - Si, a mi també se m'apareix al davant...
un dimoni... amb cara d'elefant... (RIUEN)

ARAM - Quines coses que té el mam per a qui el beu
que li surten fantasmes a per tot arreu...!

BATUS - I no et pensis que siguin de veritat...
altres vegades m'ha passat...!

ARAM - A mi també, sempre que el vi m'encaparra,
em surt alguna paparra...!!!

BATUS S'HI ENCARA SENSE CAP POR.

BATUS - Esperits del vi: ja sé que no sou de debò.
Si us toco, us fondreu com l'escuma de sabó...!

***** EFECTE DIMONIS *****

TOCA LLUCIFER I ES CREMA. CRIDEN.

**** MÚSICA LIANTE SAMARUCK de fons fins àngel M.D.1 núm. 25**

ELS DIMONIS TREUEN TOTS EL MOBLES

ARAM I BATUS- Ai, que crema... ai... m'ha cremat...!
Pietat... pietat...!

DIMONI - Raça d'escurçons ! Escòria sense seny al cos,
si no voleu morir, adoreu al poderós !

SATANÀS - Cap a terra i, ben de pressa, proclameu:
que Lluçifer és el Messies que espereu !

ARAM - Com? De cap manera ! Això no és una veritat segura:
al Messies no s'hi assembla ni en pintura !

BATUS - El Messies serà humil i bona persona
i no com aquest, que a tots ensarrona !

LLUCIFER - Cucs miserables !
Jo faré que renegueu,
de l'amor que professeu
Al Déu de vostra nissaga
i que no estimeu res més que els diners,
la cràpula i la vaga !

ARAM - Volem ser sants !

BATUS - No ens plau vostre companyia...

ARAM - Ens esperen els germans...

BATUS - La Caterina em ploraria...

LLUCIFER - Prou de tanta parlaria:
Sé que els vostres cors neulits,
no sabrien enlairar-se,
perquè han estat nodrits
amb els mites d'una farsa,
que corseca els esperits...!

ELS DIMONIS ELS ENVOLTEN PER AGAFAR-LOS.

ARAM I BATUS- Àngel del Senyor,
dolça companyia
no em desempareu,
ni de nit, ni de dia...!(AMB PÀNIC)

ENTRA L'ÀNGEL MIQUEL ELS DIMONIS CAUEN A TERRA
I ROMANEN A TERRA,

** MÚSICA tro + Àngel

M.D.1 núm. 5

MIQUEL (CONNECTAR MICRO) - Enrera, enrera, drac de l'infern...!!!

LLUCIFER - Oh... altre cop, tu, Miquel?

ÀNGEL - No m'esperaves...?

LLUCIFER - No ! I fuig lluny de la meva presència...
ets massa poca cosa tu per a mi.
De lluitar amb tu, de menys me'n donaria,
és cara a cara amb Déu que hem de renyir...!

ÀNGEL - Em menysprees a mi, fera i cruel?
No hauràs a la terra allò que vares perdre al cel.

ARAM - Senyor àngel, senyor estimat,
que podríem marxar aviat...?

ÀNGEL - Podeu anar ara mateix a les vostres contrades,
i emporteu-vos les saques que us havien estat robades.

BATUS - Les saques del pa, guaita, ja les puc veure...
Apa ! Eren els dimonis qui ens les varen prendre !

ARAM - Gràcies, senyor àngel, ens heu tornat la vida,
i ara marxem... que aquí en passarà una de lluïda...

ARAM i BATUS AGAFEN LES SAQUES I SURTEN

LLUCIFER - M'ofens, Miquel, lliurant uns pecadors envilitats,
quan el meu poder ja els tenia als dits...!

ANGEL - El teu domini a la terra s'ha acabat,
talment com t'ho havia anunciat:

Una verge immaculada,
en la qual Déu es complau,
donarà llum al Messies
que ha de néixer en trist portal.

I mentre els àngels cantin per l'espai
"Glòria a Déu a la terra i als homes, pau,"
s'acivellarà la terra i a tots us engolirà.

LLUCIFER - Això que dius és mentida...!

ÀNGEL - Mai. Déu és la veritat, i és aquest Déu qui m'envia per confondre't i humiliar-te...!

ELS DIMONIS ENVOLTEN L'ÀNGEL MIQUEL.

LLUCIFER - A mi, humiliar-me...?

Ah, no, que sense guerra, l'infern no és blega ! (CRIDA ELS DIMONIS)

A mi, fúries de l'avern,
a l'àngel darem batalla.
que les flames de l'infern,
de Déu siguin la mortalla...!!!

CONNECTAR VÍDEO ESTRELLES

** MÚSICA "Visca visca" tambors + guerra contra els àngels M.D.1 núm. 26

Visca, visca, visca,...
els homes de la terra tots cap a l'infern.
Visca, visca, visca,
Visca nostre Rei

Visca Llucifer
Visca Llucifer
Visca Llucifer
Visca Llu - ci - fer...

L'ÀNGEL REAPAREIX D'IMEDIAT AMB TOTS ELS ANGELETS.

LLUITA D' ÀNGELS I DIMONIS

** MÚSICA "Guerra àngels " encadenat

Àngels. - Infern, miserable enerra
que per ordre del Senyor
vostra força barroera
cau retuda per l'amor.
L'intent de Déu ja mai falla
i la cova on Ell davalla
serà sempre la muralla
on se perdi tot rancor.

Dimonis Nostra força és invencible
ni els àngels desfaran
la potència incommovible
de Llucifer i de Satan.

Si l'infern vol la batalla
més a prop que mai i falla
i en la cova on s'emmuralla
Déu i els Àngels bufaran.
Obriu-nos pas, obriu-nos pas
a les fúries

Àngels. - En nom de Déu, reculeu.

Dimonis.- Cessin ja vostres cantúries.

Àngels. - Ben fort alçarem la veu.

Dimonis.- Serà nostra la victòria.

Àngels. - Del senyor és tota glòria,
Del Senyor és tota glòria.

Dimonis.- Maleïda sa memòria.

Àngels. - Orgullosos qui com Deu?
Havent perdut a la guerra
ha guanyat el Déu etern.
Fugiu, fugiu de la terra
a l'infern, a l'infern
cap a l'infern.

** MÚSICA "Carmina Burana" Final Guerra encadenat

FOSC TOTAL PER TANCAR CORTINA.

LA VESPRADA - LA PRIMERA NIT

DAVANT DE LA CORTINA DEL MIG, CATERINA I ANNA CANTEN.

Connectar micros "ESTEM ENAMORADES"

MD2 núm 20

MENTRE CANTEN, S'OBRE LA CORTINA.

TOTHOM VA MOLT ABRIGAT. FA FRED I S'HA DE NOTAR. PORTEN MANTES, BARRETS I BUFANDES PER A PROTEGIR-SE...

QUAN APLAUDEIXEN I ELLES CORREN A UN COSTAT DE L'ESCENA, SORPRESES I AVERGONYIDES.

JÚLIA - Ai, minyones, quanta frisança perquè tornin els rabadans...

RUTH - Sempre els hi han anat al darrera, no sé pas que els trobeu a l'Aram i en Batus... és clar que, a la muntanya, no hi ha gaire per triar...!

ELS PASTORS PROTESTEN.

JÚLIA - Un parell de toca-sons: havien de portar-nos el pa... i, encara els estem esperant...

ANNA - Si no han vingut, és que no hauran pogut

"GOSSOS "

MD3 núm 10

ENTRA RUBINA ESVERADA...

RUBINA - Pels cimals es veuen dues figures..., els gossos els lladren, em penso que són ells!

MOVIMENT DE TOTS

ANNA I CATERINA - Són ells...?

ENTREN SOROLLOSAMENT ARAM I BATUS, COM SI ELS PERSEGUISSIN...

ARAM I BATUS - Fora... diables...fora... fugiu... deixeu-nos... (CAUEN)

NOEMÍ - Però... fan pudor de sofre...!!

RUTH - I dels vestits, els hi surt fum...!!!

TOTS - Fum, fum, fum...!

BATUS - Sí, fum! I, com volem que estem si hem sortit escapats de la casa de Satanàs...

ARAM - Hem estat a un pas d'anar a parar a les calderes ...

GATZER - Prou de xerrameca: Havíeu de portar-nos el pa pel poble...fa tres dies que passem gana...

TOTS - El pa... el pa... (Amb esperança)

ARAM - El pa...? Llamp ! Ens el varen robar els dimonis...

TOTS - Oh... (AMB DESIL·LUSIÓ)

BATUS - Però... no patiu... que un àngel... ens l'ha tornat...

TOTS - Si...? (AMB ESPERANÇA)

GATCER - Els dimonis... l'àngel...! (INCRÈDUL) I ara mateix... ens podeu dir a on és aquest pa... robat pels dimonis i tornat per l'àngel...?

ARAM - Oh... es que vàrem sortir, com dos llamps, de la casa... amb les saques del pa a l'esquena..., oi?

BATUS - Oi ! Però com que pesaven tant... i nosaltres portàvem pressa...

ARAM - Les saques... han anat quedant pel camí...

TOTS - (DESIL·LUSIÓ) Oh...!

BATUS - No gaire lluny d'aquí... encara deuen ser-hi...

TOTS - (IL·LUSIÓ) Si...!

GATCER - Ja en sou de llanuts...! Valguem Jahvé !... sortim ara mateix a cercar-les... però si no les trobem... provareu el suc de bastó !
(A TOTS) Som-hi, nois... escampeu-vos i busqueu-les...

TOTS - Si... si... anem-hi...!

BATUS - Ben net que les trobareu...! Tant cert que hi són, com aquesta lluna que ens contempla...!

ELS PASTORS SURTEN, PERÒ QUEDEN ANNA I CATERINA AMB ELS CÒMICS.

QUEDEN SOLS ANNA, CATERINA, ARAM I BATUS

ANNA - Quina il·lusió, bons minyons...!
Heu tornat... de l'altre barri
i em sembla que, d'aquell xivarri...,
n'han sortit propòsits bons...

CATERINA- Nosaltres us esperàvem,
perquè un ocell ens ha dit...
que, en mig d'aquell brogit...,
els nostres noms invocàveu...!

ANNA/CATERINA - Dèieu, en fervent esclat:
Caterina, estimada, Anna, cel bonic,
adéu al futur desitjat
que el banyeta m'ha esclafat
i em vol cremar aquesta nit...!

CATERINA/ANNA - Adéu, projectes formosos,
adéu-siau estimades nostres,
no veurem els vostres rostres,
no podrem ser-vos esposos...

ARAM - Això és un estrany neguit !
Tot s'escampa a les muntanyes...
i algú que portava banyes,
ens ha escoltat, i els ho ha dit.

CATERINA – No, minyó. Cap banyeta ens ha informat.
Una angeleta molt bella
ens ha dit, a cau d'orella,

el vostre amor abrandat.

ANNA - I ara, que tot ha passat
i, del mal, esteu guarits,
podreu ser uns bons marits
tal com us heu proposat.

ES TROBEN A PART ARAM I BATUSBATUS - Aram, això ja passa de mida !

ARAM - Tot ho tenen decidit !

BATUS - Volen pescar un bon marit !

ARAM - Per ara i tota la vida !

BATUS ES POSA A PENSAR, LES MIRA I DIU A ARAM:

BATUS - Noï, les coses s'han complicat,
i si he de dir la veritat
jo m'apunto al compromís
i et demano el permís...
per casar-me... i s'ha acabat.

ARAM - Doncs, si tu fas aquest pas
ja no vull ser més solter,
que em quedo sense paper
si tu no em dones el braç.
ELLES S'HI POSEN BÉ PERQUÈ ES DECLARIN

BATUS - Caterina, el matrimoni s'imposa,
després de tot el que heu dit...
jo seré el teu marit...
si vols ser la meva esposa !

ARAM - Jo també et vull fer sentir...
poncelleta estimada...
que, aviat, seràs casada...
si tu m'estimes a mi.

ANNA I CATERINA - A la fi us heu declarat !
i nosaltres hem de dir
que us donem ben fort el "sí"
i aquest conte, s'ha acabat.

(HAN ENTRAT SENSE FER REMOR ELS PASTORS.)

GATCER - Escolteu el que he sentit?
Dues núvies ufanoses
seran aviat esposes
de dos pastors eixerits.

TOTS - Visquin els nuvis... Visquin els nuvis...

ELS ENVOLTEN I ELS FELICITEN. ROTLLANES AL SEU ENTORN

BATUS - Ara si que l'hem feta grossa...!

ARAM - Home casat, ruc espatllat...!

ADON - Descansem tots plegats de tanta novetat... assereneu-vos, que et sol ja és a la posta... assadollem-nos amb et pa retrobat... i disposem-nos a passar una bona nit al ras, com pertoca als pastors de les muntanyes...! Que Déu ens beneeixi...

ELS PASTORS SEUEN ESCAMPATS PERÒ NO DORMEN

COMENÇA UN EFECTE COM DE PLUJA D'ESTELS.

ENTREN, DE COP, ELS PATGES AMB UNS FANALS...

**** MUSICA PATGES MD1 núm. 27**

**** vídeo Barra 1 camells al desert DVD**

PATGE ROS- Mira... mira... ja la tinc... és aquella...!

PATGE BLANC - Però, què dius... cap de ruc... aquella és Júpiter...

PATGE ROS –Júpiter...? Doncs, així... és aquella...!

LA LLUM ES FA MÉS INSISTENT. ELS PASTORS HO SEGUEIXEN
ASTORATS.

PATGE BLANC - La llum de l'estrella,
ja de lluny es veu,
ni els núvols la tapen,
ni el sol l'obscoreix.

PATGE ROS - Pastors i sagals,
veïns de Betlem,
mireu quina estrella
que brilla en el Cel.

PATGE BLANC – L'estrella camina,
va cap a Betlem,
això és un prodigi
de l'Omnipotent.

PATGE ROS - Guiats per l'estrella,
sol·lícits i atents,
veureu que ja arriben
tres reis d'Orient... ***** VIDEO CAMELLS (30 seg) TRACK 6 DVD *****
Criats els segueixen...
cavalls i camells...
i fan gran gatzara,
sonant instruments...

PATGE BLANC – Han tingut notícia
que ha de néixer un Rei
que es rei de la glòria,
rei de tots els Reis.

PATGE ROS - Estrella de dia,
estrella del cel...
que no va a parar-se
fins a ser a Betlem...

PATGE BLANC – Pastors i sagals...
veïns de Betlem...

mireu quina estrella
que brilla en el cel...

ELS PATGES DESAPAREIXEN COM HAN VINGUT. ELS PASTORS ESTAN IMPRESSIONATS.

ADON - Oh... Reis... senyors de tota omnipotència.
Quan passareu arran del meu soplug...
pels tres cavalls preneu el meu rebuig
i, si pot la vostra sapiència...,
torneu-me aquell tresor de la innocència,
que amb la infantesa fuig !

** vídeo Estrelles TRACK 7 DVD

HA ANAT CANVIANT LA LLUM, QUE ES FA NOCTURNA.

ES PREPAREN PER DESCANSAR, PREPAREN MANTES I S'AJEUEU.

PERÒ NO DORMEN.

ELS ANGELETS CORREN AMB LLUMS PER L'ESCEN

MÚSICA Anunciació pastors Kitaro núm. 7 M.D.2 núm. 21

ENTREN ANGELETS AMB LLUMETS. CADA ANGELET VA A UN GRUP DE PASTORS DIFERENT.

** vídeo Palco i Barra 1 Estrelles ?? DVD

ENTRA L'ÀNGEL GABRIEL.

ÀNGEL GABRIEL (CONNECTAR MICRO)

**S'han complert les profecies...
A dins d'un rústic portal...
Es nat, pastors...
És nat el Messies.
Correu... aneu a adorar-lo...!**

CATERINA (CANTA) (CONNECTAR MICRO) música M.D.2 núm. 21

**S'han complert les profecies...
A dins d'un rústic portal...
Es nat, pastors, es nat el Messies...
Correm, correm a adorar-lo...!
Correm, correm a adorar-lo...!**

TOTS ELS PASTORS CANTEN LA TORNADA

ELS ANGELETS MARXEN. ** vídeo Estrelles DVD

MÚSICA Despertar pastors M.D.1 núm. 28

BATUS - És ben cert...? o era un somni?

ARAM - Òndia...! El cel ens ha visitat...!

GATZER - Potser ens anunciaven que ha nascut el Messies...?

TOTS - Bona...!
JULIÀ - I que hem d'anar a adorar-lo...
TOTS - Bona, bona !
CATERINA - El Messies que tant de temps el nostre poble ha esperat...!
TOTS - Bona, bona, bona...!
ADON - No és cap somni, pastors... El Messies és nat...!
RUBINA - Visca el Messies, companys...!
TOTS - Visca... Visca...!
BAIXA LA TELA NEGRA

CANTEN: càntics i Rialles (Pastors i solistes) M.D.2 núm. 22

Entre càntics i rialles

BATUS - Jo li vull portar un cabrit...
ARAM - Jo l'ovella més garrida...
BATUS - Jo li ofereixo la vida...
ARAM - Jo l'amor...
BATUS - Doncs jo... la intel·ligència...
ARAM - Si que li portaràs poca cosa, nano...
ADON - I ara, cama llesta i camí enllà,
que la vara de l'alcalde,
al Nin li vull regalar...

CANTEN I BALLEN: “Cor de Pastors” 2min 4 seg. + santa Nit MD 2 - núm. 23
(Pastors i solista)

Àngels del cel, han baixat a la terra
els crits de joia, s'escolten arreu
fent-li ressò els pastorets de la serra
van a Betlem a adorar el bon Déu.

La nit és clara, que sembla de dia
la primavera ve abans que l'hivern
seguint la llum trobarem l'establia
on ha nascut Jesús, fill de l'Etern.

Sigui plaent a Jesús nostra ofrena
ja que ens espera amorós al portal

i plens de joia gaudim ben serena
la nit primera del nostre Nadal

Josep el bressa, Maria l'adora
cançons li canten alats serafins
i el Déu fet nin que d'amor per tots plora
els pastors crida amb prodigis divins.

**Cantem pastors, cantem
Cantem amb alegria
Cantem pastors, cantem
I anem cap a Betlem**

AL FINAL TOTS ES POSEN DE PERFIL EN PRIMER TERME.

VIDEO ESTEL TRACK 9 COMETA 12 seg + VIDEO NEU 12 seg

****MÚSICA** Santa Nit Salvador Donato 2 min 45 seg. encadenat

DESPRÉS COMENÇA A NEVAR

PUJA LA CORTINA NEGRA DEL MIG

ES VEU EL BRESSOL.
UN LLUM POTENT L'IL·LUMINA.

FORA VIDEO DE LA NEU TRACK 9

JOSEP I MARIA SÓN AL PORTAL I EL MIREN.

DESPRÉS COMENÇA A NEVAR.

MARIA VA AL COSTAT DEL NEN.

MARIA SEU AMB EL NEN.

VIDEO ESTEL TRACK 9

**** MÚSICA REIS .. (2min 13 seg.)** encadenat

ENTREN ELS REIS PER PLATEA.

***** CANO blanc *****

VAN ACOMPANYATS DE PATGES QUE PORTEN ESTENDARTS I UNS FANALS MOLT
ALTS I AMB LLUM.

**** MÚSICA NEU El Noi de la mare** M.D.1 núm. 29

BAIXEN LES ESTRELLETES i els Reis adoren

**** MÚSICA FUM, FUM, FUM "Locomotora negra CD7" de fons** M.D.2 núm. 24

ENTREN ANGELETS AMB LLUM NEGRA I ELS NÚMEROS 2010-2011.

BAIXA EL TELÓ.

TOTS FORA. AL PUJAR EL TELÓ NO HI HA NINGÚ.

**** MÚSICA DELS 30 ANYS**

M.D.1 núm. 30

PUJA EL TELÓ.

ENTREN PER FILES AMB GLOBUS I PAPARETS. BAIXA EL TELÓ.

**** MÚSICA**

M.D.1 núm. 30